

Pokliden m. 250.
11 juni 1941.

En sjælden Udmærkelse.

Kammerherre Bernhoff, der efter at have trukket sig tilbage fra Udenrigstjenesten efter Minister Oldenburgs Død fulgte Opfordringen til at lade sig konstituere som Danmarks Gesandt i Frankrig — en Post, han tidligere havde varetaget i omtrent en Snes Aar, har som en Tak for sin diplomatiske Virksomhed modtaget en meget sjælden Udmærkelse. Kammerherren, der i Forvejen havde Storkorset af Dannebrog og Fortjenstmedaljen i Guld, har nu af Kongen faaet Storkorsbryststjernen i Diamanter. Foruden Kammerherre Bernhoff har kun to nulevende Danske denne høje Udmærkelse, den tidligere Overhofmester og Teaterchef, Grev Frands Brockenhuus-Schack og Ordensskatnesteren, fhv. Højesteretsdommer Viggo Krarup.

Som forleden meddelt er Kammerherre Bernhoff kommet hertil fra Vichy for at gennemgaa en Lægebehandling.

*Politiken m: 247
8 juni 1941.*

Minister Mohr udnævnt til Danmarks Gesandt i Berlin

Ogsaa den nye Direktør for Udenrigsministeriet og den nye Chef for den politiske Afdeling blev i Gaar udnævnt

Den nye Gesandt i Berlin, Minister
C. O. Mohr.

Den nye Direktør for Udenrigsministeriet,
Legationsraad Nils Svenningsen.

DIREKTØR for Udenrigsministeriet, Minister Otto Carl Mohr, overtager fra 15. Juni Posten som Danmarks Gesandt i Berlin efter afdøde Minister Herluf Zahle. Det var ventet, at Valget vilde falde paa Minister Mohr, men først i Gaar forelaa den officielle Meddelelse om Udnævnelsen.

Samtidig er den nye Direktør for Udenrigsministeriet udnævnt. Det blev Legationsraad Nils Svenningsen, der indtil nu har været Chef for Udenrigsministeriets politisk-juridiske Afdeling. Han efterfølges her af Kontorchef Frants Hvass, der altsaa rykker op i anden Lønningsklasse og bliver Afdelingschef. Hvass' hidtidige Arbejde som Chef for Udenrigsministeriets Administrationskontor skal indtil videre bestrides af Minister Oxholm.

Den nye Gesandt i Berlin

Den nye Gesandt i Berlin, Minister Otto Carl Mohr, er født 1883 og er Søn af afdøde Godsforvalter Mohr paa Scheelenborg paa Fyn. Han er Jurist, var nogle Aar i Ø. K. og indtraadte i 1913 i Udenrigsministeriets Tjeneste. I 1918 kom han til Paris som Legationssekretær, vendte allerede næste Aar hjem, var Kontorchef en kort Tid og sendtes i 1920 som Legationssekretær til Berlin. I Aarene 1922—28 var han Gesandt i Brasilien, forflyttedes derefter til Tyrkiet — og blev i 1931 Chef for Udenrigsministeriets økonomisk-

politiske Afdeling. Da Kammerherre Bernhoff (der i 1939 efter Minister Oldenburgs pludselige Død for anden Gang i sit Liv blev Gesandt i Paris) i 1936 trak sig tilbage som Direktør for Udenrigsministeriet, blev Minister Mohr hans Efterfølger.

Siden da har han bestridt denne Post med megen Dygtighed under Forhold, der stillede store Krav til Direktørens Personlighed. Hans klare Hjerne, hans høje Begavelse og hans urokkelige Pligtfølelse som Embedsmand er Evner og Egenskaber, som er kommet Udenrigsministeriet og Landet til gode. Karakteristisk for Minister Mohr er hans Ro og Ligevægt i alle Situationer, og de, der har haft med ham at gøre, vil have faaet et Indtryk af hans fine Elskværdighed, hans sikre Optræden, hans omfattende Viden — og maaske ogsaa af det Lune, der er et Træk i hans Personlighed.

Efter Minister Zahles Død blev Minister Mohr straks nævnt som hans Efterfølger, og nu foreligger altsaa Udnævnelsen. Den nye Gesandt — der er gift med en Datter af Apoteker V. Strøberg i Aalborg — gaar ind til sin vigtige Opgave med store Forudsætninger for at løse den godt.

Den nye Direktør

Minister Mohrs Udnævnelse har givet Avancement for de Yngre inden for Karrieren.

(Fortsættes S. 10).

er i Udenrigsmini-
aar var han — i to
ministersekretær. I
sekskonsul i Ham-
konsul Yde, i 1933
London, siden 1936
lemme. I 1939 blev
ntorchef og i 1940
tionskontoret. Den
n Anerkendelse af
dygtighed, han har
er, hvor han har

Udnævnelse Diplomat

Fortsat fra S.

Den nye Dire-
steriet Nils Svi-
gammel. Han er
taler perfekt S-
norsk Dispachør
Broder til Overlæ-
i Esbjerg. Han er
Sekretær i Lensk-
i Udenrigsminist-
paa den Tid, da d-
ge Unge i Udenri-
i 1922 blev han,
Berlin og vendte h-
har han gjort Tjer-
borg.

I 1938 blev Nil-
for Udenrigsministe-

ske Afdeling og h- den Egenskab i Afdelingschef Frants Hvass er Ju-

gerings Anskuelser som følger:
Englænderne tror, at de raader over
Afrika til at være Hitler voksen. Tabet
af Grækenland og Kreta er ikke ensbe-
tydende med et senere Tab af hele Mid-
delhavet. Det britiske Luftvaaben har
opnaaet Luftfærdigheden over de briti-
ske Øer, Kanaler og „Invasionshavnene“
i Nordfrankrig. Søkninjerne i Atlan-
tishavet er ganske vist alvorlige, men den
stigende Kurve er faldet lidt i den se-
nere Tid, hvori de nordamerikanske Sø-
væbner skal endvidere have fremhæ-
vet, at man ikke havde forelagt Forslag
om at faa De forenede Staters Program
om Hjælp til England sendt. Der var
ikke Tale om Krigser over, at De fore-
nede Stater havde indskrænket deres
Leverancer. Endelig havde Winant gen-
taget Roosevelt's Erklæring om, at han
Winant ikke havde.

Oplysningerne herom er grebet ud af
Luten. Winants Opgave var udelukkende
de et diskuterende Storbritanniens Krigsfor-
relse og Forsvar med Roosevelt.

**Dementi af Ryster
omkring Rumænien**

**Tilbagevisning af Ryster om
forestaende militære Aktionen**

Bukarest, Lørdag.
Den rumænske Regering har i Alles
udsendt et Communiqué, hvori den be-
tegner den sidste Tids Ryster om fore-
staende militære Aktionen som et for-
søg paa at skræmme Befolkningen og
forstyrre Landets indre Ro.

Naastandene om, at det i Løbet af

Oplysningsne herom er grebet ud af Luftens. Winants Opgave var udelukkende at diskutere Storbritanniens Krisistrelse og Forsvar med Roosevelt.

Englenderne tror at de
 Læringes Anskuelser som følger:

ført en lang Række Forhandlinger om politiske Emner. Tidligere faldt hans Arbejde inden for den handelspolitiske Afdeling, og han er saaledes nøje fortrolig med disse to vigtige Omraader inden for Udenrigsministeriet. Han er meget dygtig og har skabt sig megen Anseelse. En af hans gode Egenskaber er, at han altid fremfører sine Meninger klart og tydeligt, saa man ved, hvor man har ham. Han er i Besiddelse af stor Forhandlingsevne og har stor Respekt for Realiteter.

Naar Legationsraad Sønningsen skal løfte Arven efter Minister Mohr paa Direktørposten, er det af stor Betydning, at hans Stilling i „Huset“ er god, og han vil i sin nye Egenskab blive mødt med Sympati af den store Stab af Embedsmænd inden for Murene.

rist og blev Sekretær i Udenrigsmini-
steriet 1922. Nogle Aar var han — i to
Overgange — Ministersekretær. I
1927 blev han Vicekonsul i Ham-
borg under Generalkonsul Yde, i 1933
Legationssekretær i London, siden 1936
har han været herhjemme. I 1939 blev
han udnævnt til Kontorchef og i 1940
Chef for Administrationskontoret. Den
nye Udnævnelse er en Anerkendelse af
den rolige og sikre Dygtighed, han har
vist paa de Omraader, hvor han har
været anvendt.

Den nye Afdelingschef

Den nye Afdelingschef Frants Hvass.

Den nye Afdelingschef *Frants Hvass* hører ogsaa til de yngre inden for Tjenesten. Han er 45 Aar gammel og Søn af afdøde Overretssagfører *Anders Hvass* — og saaledes Broder til Statskovrideren *Jens Hvass* paa *Mosskovgaard* og Zoologen *Hans Hvass*.

Afdelingschef Frants Hvass er Ju-

Udnævnelserne i Diplomatiet

Fortsat fra Side 1.

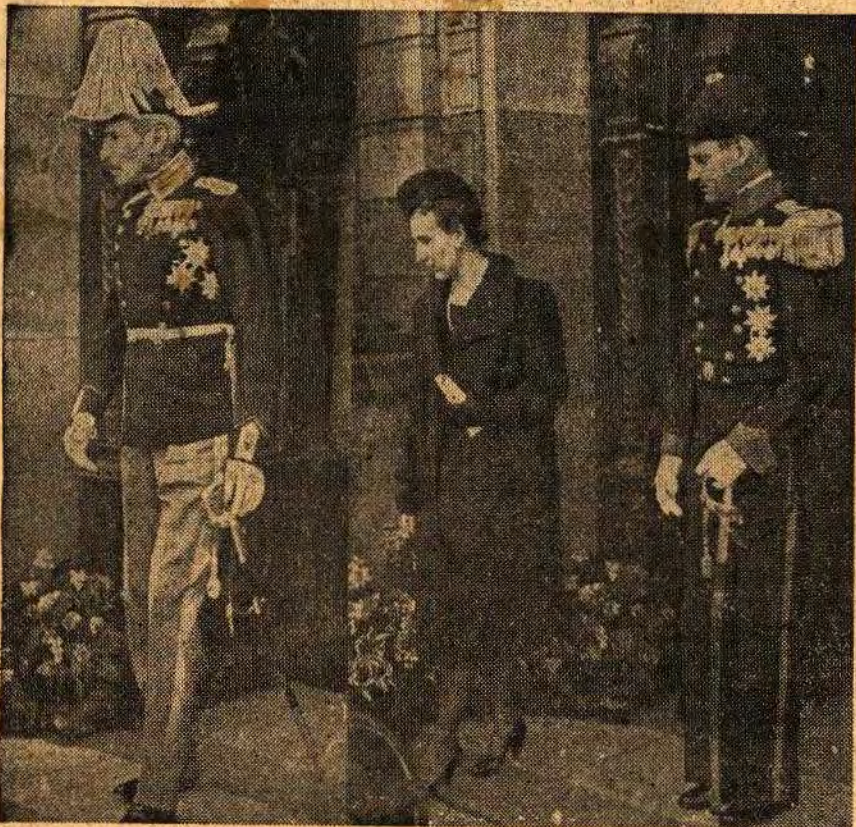
Den nye Direktør for Udenrigsministeriet Nils Svenningsen er 47 Aar gammel. Han er født i Stockholm (og taler perfekt Svensk) som Søn af norsk Dispachør A. Svenningsen og er Broder til Overlæge O. K. Svenningsen i Esbjerg. Han er Jurist, var et Par Aar Sekretær i Lenskontrollen og kom ind i Udenrigsministeriet i 1920. Det var paa den Tid, da der var Brug for mange Unge i Udenrigstjenesten. Allerede i 1922 blev han Legationssekretær i Berlin og vendte hjem igen 1930. Siden har han gjort Tjeneste paa Christiansborg.

I 1938 blev Nils Svenningsen Chef for Udenrigsministeriets politisk-juridiske Afdeling og har i den Egenskab

Poktiden m: 220
11 Mai 1941.

Kammerherre Zahles Begravelse i Gaar

En stilfærdig Jordefærd i Holmens Kirke, som
overværedes af Kongen og Kronprinsparret

Kongen, Kronprinsessen og Kronprinsen forlader Holmens Kirke.

ENKELT, men smukt blev Kammerherre Herluf Zahle i Gaar Eftermiddags begravet fra Holmens Kirke, og da det foregik i Stilhed, var det hovedsagelig Venner og nærmere Bekendte, der her samledes for at sige ham et sidste grædende Farvel.

Tæt hyllet i Dannebrog stod Kisten i Koret, hvor Mængder af brændende Stearinlys skinnede med klare Flammer mel-

lem hvide Blomster og grønne Planter, og dens eneste Pynt ud over vort gamle Flag var en Laurbærkrans fra Kongen og Dronningen.

Skjult bag Baaren laa op mod Alteret Kranse fra Udenrigsministeriet og fra Herluf Zahles Medarbejdere i Legationen i Berlin, og paa hver Side af Indgangen til Koret stod, saaledes at de syntes at danne Spalier uden om Kisten med Kongens og Dronningens Krans, to vældige Kranse

med store Silkebaand — til venstre en Laurbærkrans med Baand i de svenske gule og blaa Farver fra Kong Gustaf af Sverige, til højre en lige saa pompøs Krans i tyske Farver fra Adolf Hitler. Saaledes fejrede tre Statsoverhoveder den døde Minister, men desuden overværede Kongen sammen med Kronprins Frederik, Kronprinsesse Ingrid og Prinsesse Margaretha selv Højtideligheden i Holmens Kirke, mens det tyske Rige repræsenteredes af Minister von Renthe-Fink, Ministerialdirektør, Dr. Walter og en Række Medlemmer af den herværende Legation, bl. a. Legationsraaderne Dr. Schaller og Arvestorhertug Frantz af Mecklenburg. Endelig repræsenteredes Kong Gustaf af den svenske Minister, Friherre Hamilton, der mødte sammen med Sveriges Gesandt i Berlin Richert.

Mængder af Kranse laa i Sideskib og ned langs Midtergangen i Kirken. Der var Kranse fra Kronprinsparret, Prins Knud og Gemalinde, Prins Carl og Prinsesse Ingeborg af Sverige og det svenske Udenrigsministerium. Den største af dem alle var en enorm Laurbærkrans fra Rigsmarskal Göring, den maalte to Meter i Diameter og laa i Sideskibet mellem en lang Række af tyske Kranse, fra Rigsudenrigsminister von Ribbentrop, det diplomatiske Korps i Berlin, den tyske Hær,

Flaade og Luftvaabens Øverstkommanderende, Prins Christian og Prinsesse Feodora, Rigsbankpræsident Funk, Grev Luitpold Castell-Castell, Schillerteatret ... det var allesammen Kranse, der var sendt til Mindehøjtideligheden i Matthæuskirken i Berlin, og blandt disse var ogsaa en Krans fra den danske Menighed i Berlin.

I øvrigt saas Kranse fra det tyske Gesandtskab i København, den svenske Gesandt i København og i Berlin, Eks-Kronprins Wilhelm og Gemalinde, Foreningen for sønderjyske Krigsbeskadede og endnu mangfoldige andre.

Kendte Navne i Følget

Mange kendte Navne saas i dette Følge, der stilfærdigt mødtes i Holmens Kirke. Udenrigsminister Erik Scavenius kunde ikke komme, da han endnu er syg af Influenza, men til Stede var de to tidligere Udenrigsministre Dr. Moltzen og Dr. P. Munch med Fru Elna Munch, og i Følget saas ogsaa Grevinde Nina Moltke, Enke efter Grev Carl Moltke, Udenrigsminister i Staunings første Ministerium og indtil da Gesandt i Berlin, Zahles Forgænger, I øvrigt nævner vi af Følget ud over den tyske Minister med sine Embedsmænd den italienske Minister Sapuppo, Direktør Mohr i Spidsen for mange af Udenrigs-

ministeriets Embedsmænd, Minister Marinus L. Yde fra Hamborg, Overhofmarskal, Grev Frands Brockenhuus-Schack, Minister Bjerring fra Bukarest, Admiral Hammerich, Minister Bent Falkenstjerne og Frue, den islandske Chargé d'affaires Jon Krabbe, fhv. Minister O. Krag, Overlæge J. P. Hartmann, der var Zahles Soldaterkammerat, idet de sammen aftjente Værnepligten som Marinesoldater i Dansk Vestindien, vor tidligere Gesandt i Bruxelles Kammerherre Otto Krag, Grevinde Musse Scheel, Kongens Yachtkaptajn, Kommandør Barfoed, og den forhenværende Yachtkaptajn, Kommandør Bojesen, Lederen af den tyske Koloni i København Ritmester Schäfer, Overlæge Guildal, Baronesse Ulla Rosenørn-Lehn, forhenværende Minister i Warszawa Peter Schou, Trafikinspektør Kraft, Højesteretssagfører Guy Shaw, Generalsekretær Høgsbro Holm, Orlogskaptajn Juel-Brockdorff, Godsejer Emil Lassen, Direktør Johan Hilborg, Kontorchef H. P. Hoffmeyer med Frue, Carl Georg Næser, Direktør Knud Sthyr, Professor Hauch og Frue, Legationsraad Steensen-Leth, Kommandørkaptajn Kjølse, Statskonsulent Jacobsen og Handelsattaché Klem fra Legationen i Berlin, Dr. Aage Christiani, Arkivar Heins fra Udenrigsministeriet, Professor Carl Roos med Frue, den gamle

Fra venstre ses Friherreinde Hamilton med sin Mand, den svenske Gesandt i København, Friherre Hamilton, den svenske Gesandt i Berlin Richert og Marineattaché, Kommandørkaptajn Kjølse; videre ses foran Kirken Udenrigsministeriets Direktør Mohr (med den høje Hat i Haanden og med sin Frue paa sin højre Side), Fru Elna Munch, fhv. Udenrigsminister, Dr. P. Munch, den tyske Gesandt von Renthe-Fink og Baronesse Ulla Rosenørn-Lehn.

s. Øverstkommande-
n og Prinsesse Feo-
nt Funk, Grev Luit-
chillerteatret ... det
se, der var sendt til
i Matthæuskirken i
var ogsaa en Krans
ghed i Berlin.

ne fra det tyske Ge-
n, den svenske Ge-
i Berlin, Eks-Kron-
malinde, Foreningen
beskadigede og end-

ne i Følget

ne saas i dette Følge,
s i Holmens Kirke.
k Scavenius kunde
endnu er syg af In-
e var de to tidligere
Moltesen og Dr.
na Munch, og i Føl-
le Nina Moltke, Enke
ke, Udenrigsminister
inisterium og indtil
Zahles Forgænger,
Følget ud over den
ne Embedsmænd den
Sapuppo. Direktør
mange af Udenrigs-

ministeriets Embedsmænd, Minister Mari-
nus L. Yde fra Hamborg, Overhofmarskal,
Grev Frands Brockenhuus-Schack, Mini-
ster Bjerring fra Bukarest, Admiral Ham-
merich, Minister Bent Falkenstjerne og
Frue, den islandske Chargé d'affaires Jon
Krabbe, fhv. Minister O. Krag, Overlæge
J. P. Hartmann, der var Zahles Soldater-
kammerat, idet de sammen aftjente Vær-
nepligten som Marinesoldater i Dansk
Vestindien, vor tidligere Gesandt i
Bruxelles Kammerherre Otto Krag, Grev-
inde Musse Scheel, Kongens Yachtkaptajn,
Kommandør Barfoed, og den forhenvæ-
rende Yachtkaptajn, Kommandør Bojesen,
Lederen af den tyske Koloni i Køben-
havn Ritmester Schäfer, Overlæge
Guildal, Baronesse Ulla Rosenørn-
Lehn, forhenværende Minister i War-
szawa Peter Schou, Trafikinspektør Kraft,
Højesteretssagfører Guy Shaw, General-
sekretær Høgsbro Holm, Orlogskaptajn
Juel-Brockdorff, Godsejer Emil Lassen,
Direktør Johan Hilborg, Kontorchef H. P.
Hoffmeyer med Frue, Carl Georg Næser,
Direktør Knud Sthyr, Professor Hauch og
Frue, Legationsraad Steensen-Leth, Kom-
mandørkaptajn Kjølse, Statskonsulent
Jacobsen og Handelsattaché Klem fra Le-
gationen i Berlin, Dr. Aage Christiani,
Arkivar Heins fra Udenrigsministeriet,
Professor Carl Roos med Frue, den gamle

liehert og Marineattaché, Kommandørkaptajn Kjølse; vi-
h, fhv. Udenrigsminister, Dr. P. Munch, den tyske Gesandt

Senator van der Vliet, Redaktør Henrik
Bendz og endnu andre.

Vort Fædrelands Tjener

Fem Minuter før Højtideligheden skulde
begynde Kl. 13,30, ankom Kronprinsen og
Kronprinsessen ledsaget af Prinsesse Mar-
garetha (Prins Axel er paa Rejse), og paa
Slaget 13,30 traadte Kongen ind i Holmens
Kirke, rank og statelig i sin smukke Galla,
modtaget i Kirkedøren af Herluf Zahles
to Brødre, Rektor Otto Zahle og Overrets-
sagfører Holger Zahle, og af hans to Svi-
gersønner, den norske Skibsreder og den
svenske Officer.

Til højre for Kisten sad Kammerherre-
inde Zahle med sine to Døtre og øvrige
Slægt, og efter at Kongen havde hilst paa

Træk, Henry Brask Andersen, der blev Amatørmester i 1921, Helge Harder, der vandt Amatørernes Mesterskab i 1931, og Henry Hansen, Verdensmester paa Landevej i 1931. Desuden bliver der en Cykelkvalifikation til Demonstration af Dral-

Finalen i den engelske Cupturnering mellem Preston North End og Arsenal i Gaar paa Wembley Stadion endte uaf-
gjort 1-1. Der er berrømmet Omkamp, som skal afholdes om 14 Dage.

POLITIKEN PRIVAT

hende, tog han Plads paa forreste Bænk til venstre mellem Kronprins Frederik og Kronprinsesse Ingrid.

Nu sang man Salmen „Tænk, naar en- gang den Taage er forsvunden“, og Provst Neftendam holdt derefter Mindetalen over Kammerherre Zahle.

— Det Sorgens Budskab, der samler os her, sagde han, tog et stærkt Greb om vore Hjerter, og vore Tanker flakkede til alle Sider, idet de bl. a. omsluttede et gæstfrit Hjem, der ikke blot stod aabent for de mange, som kom og gik, men hvor- til Mennesker med Sans for Historie og Kulturliv følte sig knyttet i et personligt Interesse-Fællesskab. Og vore Tanker gik til vort fælles Hjem Danmark, hvis vær- dige og korrekte Repræsentant Herluf Zahle var baade i lyse og svære Tider. I ham har vi alle Del, fordi hans ansvars- fulde Gerning omslutter os alle. Han bær- rer ogsaa sin Del af vor Skæbne. Derfor er vor Sorg personlig og vor Deltagelse fælles. Ledetraaden i hele hans rige Livs- gerning var at være vort Fædrelands Tje- ner, og den uforbeholdne Ærbødighed og Anerkendelse, der er vist hans Minde, har bekræftet for os, hvor værdifuld hans Tje- neste var.

Nu er den sidste Rejse endt, han er vendt hjem under vort gamle Flag efter den lange Arbejdsdag som sit Fædrelands Tjener.

Efter at Louis Jensen vidunderlig smukt havde spillet Mozarts „Ave Maria“, forlod Kongen og hans Følge Holmens Kirke, mens alle rejste sig. Nu klang til sidst Salmen „Dejlig er Jorden“, og under sidste Vers blev Kisten baaret ud til Rust- vognen. Fulgt af den nærmeste Familie førtes Baaren til Vestre Kirkegaard, hvor Begravelsen fandt Sted uden Ord; kun Provsten bad en Bøn.

Finn.

Pohlebin Nr. 220

11 Mai 1941.

Slægten Zahle

Zahle-Slægten's Stamfader var kommet her til Landet fra Brandenburg og blev 1716 Skrædermester i København. Han var Oldemand for Skræderlavet og Ejer af Pilestræde Matr. Nr. 103. Hans Søn *Johan Christian Zahle*, der havde studeret med kongelig Understøttelse i Halle, blev — efter at have været Feltpræst — Præst i Gottorp Amt uden at have underkastet sig teologisk Embedseksamen. Han var gift med en Fæster til kgl. Skuespiller I. C. Ryge; Ægteparrets Søn *Christian Gottlieb Zahle*, der ligeledes havde studeret i Halle, blev først tysk, siden dansk Præst ved Vemmetofte adelige Jomfrukloster og tilsidst Sognepræst til Slaglille og Bjernede, hvor Præstegaarden og alle Kirkebøgerne en halv Snes Aar før hans Død brændte. Han var gift med et Medlem af den kendte slesvig-holstenske Patricierslægt Esmarch. Med hans tre Sønner delte Slægten sig i tre Linjer.

Den ældste Linje stammer fra Provst *Johan Christian Julius Zahle* i Kirke Stillinge, der i sit Ægteskab med en Datter af Obersløjtnant F. C. Funch bl. a. var Fader til Overtelegrafist *Henrik Christoffer Valentin Zahle*, Pastorinde *Emilie Lassen* i Svendborg, *Ida Zahle*, hvis Mand Premierløjtnant *Johan Frederik Lund* faldt ved Bustrup 1864, og til Højesteretssagfører *Frits Zahle*, der var gift med en Datter af Plantageejer paa St. Croix, Kaptajn *Hans Christian Fibiger Knudsen*. I dette Ægteskab havde han foruden to Døtre, *Agnete*, gift med Generalkonsul, Grosserer *Kai Bruun Muus*, og *Gudrun Zahle*, fire Sønner, den nu afdøde Gesandt *Herluf Zahle*, Rektor *Otto Zahle*, afdøde Direktør for Papirfabrikerne *Torben Zahle* og Overretssagfører *Holger Zahle*.

Den anden Linje stammer fra Hof- og Slotspræst i København *Sophus Zahle*, som Biskop Mynster kaldte en Hæder for Præstestanden. Han var gift med en Datter af Silke- og Klædekræmmer *Melchior Böttger* og var i dette Ægteskab Fader til *Nathalie Zahle*, der 1851 lagde Grunden til det senere saa bekendte Institut, og til Sognepræst *Peter Christian Zahle* i Valensved, der i næsten 23 Aar sad i Folketinget og sluttede sig nærmest til Bondevennerne; han har nulevende Efterkommere.

Den tredje Linje stammer fra Forpagter *Emil Zahle*, der i sit Ægteskab med en Datter af Kolonibestyrer *Muus, Julianehaab* i Grønland, havde flere Børn, af hvilke den ældste Søn, Skomagermester i Roskilde *Christian Laurits Gottlieb Zahle*, der var Invalid fra Slaget ved Isted, i sit Ægteskab med en Datter af Kobbersmedemester *Niels A. Dreyer* i Roskilde var Fader til By- og Herredsfuldmægtig i Næstved *Niels Zahle*, Grosserer i København *Julius Zahle*, fhv. Statsminister *C. Th. Zahle* (hvis Søn er Museumsinspektør, Mag. art. *Erik Zahle*) og Modehandlerinde *Laura Nathalie Zahle*.

'Pobblen' m: 219

10 Mai 1941.

Kammerherre Zahles Hjemfærd i Aftes

En enkel og stilfærdig Modtagelse paa Hovedbanegaarden, hvor Kisten ankom i en særlig Jernbanevogn

BERLINER-EKSPRESSEN, der i Aftes Kl. 18,14 rullede ind paa Københavns Hovedbanegaard, bragte med sig i en særlig Jernbanevogn, stillet til Raadighed af de tyske Rigsbaner, Baaren med Kammerherre *Herluf Zahle*, vor mangeaarige Minister i Berlin, der saaledes gjorde sin sidste Rejse hjem til Danmark. Denne Vogn var anbragt forrest i Toget, og efter den fulgte ogsaa en tysk Salonvogn, forbeholdt alene *Herluf Zahles* Enke, Kammerherreinde *Lilian Zahle*, hendes to Døtre, Fru *Brita Klaveness* og Fru *Wanda Tarras-Wahlberg*, den sidste ledsaget af sin Mand, Major i den svenske Generalstab *Stig Tarras-Wahlberg*, og Medlemmer af den danske Legation i Berlin, som rejste med hjem for at overvære Begravelsen i Stilhed fra Holmens Kirke i Eftermiddag.

Under militære Æresbevisninger var Ligtøget fulgt ud af Tyskland og over Østersøen, ledsaget af en Torpedobaad, der gik i Færgens Køl vand, og saa snart Baaren var ført i Land paa dansk Grund i Gedser, hejste Statsbanerne Flagene paa halv Stang i denne By og paa Københavns Hovedbanegaard. Her var Modtagelsen af privat Art og derfor enkel og stilfærdig.

Zahles Medarbejdere modtog Baaren

Berlin-Ekspressen kørte frem til normal Holdeplads, og saa snart Toget var tømt for Passagerer og Post, bakkede det, saaledes at de to Vogne kom til at holde ud for Hovedposthusets Gaard, hvor der ogsaa flagedes paa halv Stang. Her var i Mellemtiden kommet til Stede *Herluf Zahles* Familie, i første Række hans to Brødre, Rektor *Otto Zahle* og Overretssagfører *Holger Zahle*, samt hans anden Svigersøn, den norske Skibsreder *Frederik Klaveness* fra Oslo, der ikke havde kunnet naa frem til Bisættelseshøjtideligheden i Berlin; videre den tyske Minister i København, *Renthe-Fink*, med sin Marineattaché, Kapitan zur See *Henning*, Udenrigsministeriets Direktør, *Mohr*, i Spidsen

for udenrigsministerielle Embedsmænd, som alle har tjent under *Zahle*, bl. a. Legationsraad *Svenningsen* og Fuldmægtig *Høegh-Guldborg*, der i øvrigt stod for Modtagelsen af den døde Minister paa Udenrigsministeriets Vegne. Endnu saas vor tidligere Minister i Bruxelles, *Krag*, Generaldirektør *P. Knutzen* og Landsretssagfører *Per Federspiel*.

Ministerens Baare stod mellem Gran og Blomster

Medens Toget langsomt bakkede, havde Mængder af Københavnerne samlet sig tæt paa Tietgensbroen lige ovenover, og da nu det ellers tomme Eksprestog holdt stille, saa man Fru *Zahle* med sine Nærmeste stige ud af den fornemme Salonvogn, ledsaget af Kontorchef *Frants Hvass*, der var rejst til Berlin for Udenrigsministeriet, og fulgt af Embedsmænd fra Legationen i Berlin: Marineattachéen, Kommandørkaptajn *Kjølse*, Legationsraad *Steensen-Leth* og Statskonsulent *Jacobsen*. Kort efter aabnedes Dørene til den tyske Jernbanevogn, hvis Vægge indvendig var dækket af grønne Grangrene, og hvor Kisten, hyllet i Dannebrog, stod mellem Blomster og vældige Kranse. Otte civilklædte Ligbærere bar Baaren til Rustvognen, som nu kørte til Holmens Kirke. Her i Kapellet modtog Holmens Provst, *Michael Neiiendam*, Kammerherre *Zahle* og den nærmeste Familie, og Provsten holdt en kort Andagt og bad Fadervor.

Finn.

'Politiken' nr. 218
9 Mai 1941.

Mindehøjtiden i Berlin for Kammerherre Zahle

*En enkel og smuk Afsked for Kammerherre Zahles
Baare i Dag føres til København*

Berlin, Torsdag.
POLITIKEN PRIVAT

VED en enkel og værdig Højtidelighed tog Kammerherre Herluf Zahles Venner og Arbejdssæller i Berlin i Eftermiddags Afsked med Danmarks døde Gesandt. I Matthæuskirken ved Tiergartenstrasse samlede Repræsentanter for det tyske Riges højeste Myndigheder, det internationale Diplomati og de Danske, der har deres Virke i Berlin, om den dannebrogspydede Kiste, medens talløse Kranse i Foraarets skære Farver mod Laurbærs og Grangrenes strenge Baggrund blev baaret ind og anbragt omkring Kisten.

Der var Kranse fra den tyske Hær, den tyske Marines og det tyske Luftvaabens Øverstkommanderende, og Rigsfeltmarskal Göring havde desuden sendt en personlig Krans. Videre fra Prinsesse Feodora og hendes Gemal, Prins Christian af Schaumburg-Lippe, fra Ekskejser Wilhelm, Rigsøkonomiminister Funk, Nordische Gesellschaft, en mere end mandshøj rød-hvid Krans fra det diplomatiske Korps, en særlig Krans desuden fra det svenske Gesandtskab, og blandt de mange andre Hilsner til den Afdøde var ogsaa flere fra Danske i Berlin.

Forrest ved Kisten tog Kammerherre Zahles to Døtre Plads, og bag dem sad Prinsesse Feodora og hendes Gemal samt Baronesse von den Busche og hendes Søn, Friherre von den Busche. Baronessen, som er danskfødt, er en Slægtning af Kammerherre Zahle og havde passet Kammerherren under hans Sygdom i den sidste Tid.

Kammerherreinde Zahle havde ikke været i Stand til at overvære Højtideligheden, og da Udenrigsminister von Ribbentrop havde bragt dette i Erfaring, af lagde han før Højtideligheden et Kondolencebesøg i det danske Gesandtskab, ledsaget af sin Hustru.

Til venstre i Kirken havde Kammerherre Zahles Kolleger, de udenlandske Diplomater i deres straalende Gallauniformer taget Plads, og paa de nanden Side Midtergangen sad en fyldig Repræsentation af Wilhelmstrasses ledende Mænd.

Blandt andre bemærkede man Statssekretærene Weizsäcker og Woermann fra Udenrigsministeriet, den tyske Ambassadør i Ankara von Papen Side om Side med den tyske Ambassadør i Washington Dieckhoff. Gesandt von Grundherr, Rigsbankens Vicepræsident Puhl, Lederen af Nordische Verbindungsstelle, Dr. Draeger og mange flere. Til Stede var ogsaa alle Medlemmerne af det danske Gesandtskab: Legationsraad Steensen-Leth, Legationssekretær Schön, Marineattaché Kjølse, Militærattaché, Kaptajn Hartz og Presseattaché Per Faber.

Sidst af alle Gæsterne indfandt Statsminister, Dr. Meißner sig som Hitlers personlige Repræsentant, og medens han nedlagde en stor Krans fra den tyske Rigskansler ved Kistens Fod, reiste alle de Tilstedeværende sig.

Højtideligheden indledtes med et Orgelforspil, og en Kwartet spillede en Sats af Haydns „De syv Ord paa Korset“; derefter sang Operasanger Siegfried Möller smukt og bevægende „Tænk, naar engang den Taage er forsvunden“, og den danske Præst i Berlin, Pastor Blauenfeldt, læste to Skriftsteder. Violinisten Richard Fehse spillede Schuberts „Ave Maria“, Pastor Blauenfeldt bad Fadervor, og til sidst sang hele Forsamlingen „Dejlig er Jorden“.

Til Orglet Postludium blev Kammerherre Zahles Kiste baaret ud til den ventende Rustvogn, som, kun fulgt af den nærmeste Familie, førte den til Stettiner Bahnhof, hvorfra den i Morgen Formiddag med det ordinære Tog overføres til København.

H. R.

Deutsche Zeitung in Norwegen.
Nr. 105. 7 Mai 1941.

Herluf Zahle
gestorben
Ein warmherziger Freund
Deutschlands

Berlin, 6. Mai

Der ausserordentliche Gesandte und Bevollmächtigte Minister des Königreichs Dänemark, Kammerherr Herluf Zahle, ist nach kurzer Krankheit im Alter von 68 Jahren in Berlin verschieden.

Zahle hat seit 1924 Dänemark bei der Reichsregierung vertreten. Er ist damit der rangälteste der in Berlin beglaubigten Gesandten gewesen. In der langen, an bedeutungsvollen Ereignissen reichen Zeitspanne hat er mit Erfolg dazu beigetragen, die freundschaftlichen Beziehungen zwischen Deutschland und Dänemark zu fördern. In Anerkennung dieser Verdienste verlieh ihm der Führer anlässlich des 65. Geburtstages das Grosskreuz des Verdienstordens vom Deutschen Adler.

Sein persönliches Interesse galt besonders auch der Förderung enger künstlerischer Beziehungen zwischen Deutschland und Dänemark.

Politiken nr. 214
5 Mai 1941.

Danmarks Gesandt i Berlin død

*Kammerherre Herluf Zahle død Søndag
Morgen efter 10 Dages Sygdom*

Kammerherre Zahle ved Nytaarsmodtagelse i Rigskancelliet.

Berlin, Søndag.
POLITIKEN PRIVAT

DANMARKS Minister i Berlin, Kammerherre Herluf Zahle, døde i Morges Kl. 9 efter ti Dages Sygdom. Dødsårsagen var Hjertelammelse. Kammerherre Zahles Hustru og to Døtre havde i de sidste Dage været til Stede ved Sygelejet.

Efter Dødsfaldet hejstes det danske Flag straks paa halv Stang paa Legationsbygningen, og der blev udlagt en Liste til Tegning af Kondolencer i Le-

gationen, hvor Personalet opholdt sig hele Dagen.

Det er endnu ikke afgjort, hvornaar Begravelsen skal finde Sted, men det antages, at den vil finde Sted i Danmark, og det er muligt, at der paa Torsdag vil blive afholdt en Bisættelseshøjtidelighed i Legationen for Af-dødes Paarørende, Legationspersonalet, det diplomatiske Korps og Venner i Berlin.

Kr —.

— — —
Vi henviser til Nekrologen Side 7.

"Aftenposten" nr. 102.

1 Mars 1941.

København, 1. mars.
(NTB.) Den danske minister i
Madrid Fr. Boeck er utnevnt til
minister i Lissabon. Minister K. A.
Monrad-Hansen er utsett til
minister i Madrid. Han tjenstgjorde
som legasjonssekretær og konsul i
Oslo 1919—20.

Aftenposten nr. 87.
21 feb. 1941.

Dansk «regjering» i London.

**Fullstendig fantastisk, sier det
danske utenriksdepartement.**

København, 20. februar.

(NTB). Det danske utenriksdepartement meddeler at den engelske kringkasting i begynnelsen av oktober 1940 bragte nyheten om dannelsen av et dansk råd i London. Ifølge de opplysninger man fikk, var det tanken at dette råd skulde være en central for alle dansker i England til ivaretagelse av deres interesser. Det foreligger nu en ny meddelelse som blev kringkastet fra England i en av de skandinaviske sendinger. Det blev da opplyst at England skulde ha anerkjent det danske råd i London som regjering. Denne meddelelse lyder helt meningsløs og fullstendig fantastisk, all den tid det i Danmark er en lovlig regjering, utnevnt av kongen, og da det ikke kan tenkes at rådet i London skulde ha konstituert sig som regjering, stikk imot lov og rett, og uten kongens sanksjon. Dette skulde jo være forutsetningen for at det kunde bli tale om nogen anerkjennelse. Det lyder enda mere absurd når det antydes at den danske minister i London, grev Reventlow, som er sendt til England som representant for Danmarks konge og regjering, skulde ha deltatt i det danske råds drøftelser.

Bladet:

Berlingske Tidende

skriver den 21 SEP. 1939

Kammerherre H. A. Bernhoft, tidligere Direktør i Udenrigsministeriet og mangeaarl. Gesandt i Paris.

Kammerherre Bernhoft paany Gesandt i Paris

*En midlertidig Konstitution, foranlediget ved
Minister Oldenburgs Død*

UDENRIGSMINISTERIETS tidligere Direktør og mangeaarige danske Gesandt i Paris, Kammerherre H. A. Bernhoft er paany blevet Danmarks officielle Repræsentant i Frankrig. Posten i Paris er som bekendt blevet ledig ved Minister Oldenburgs Død for en halv Snes Dage siden, og i Gaar udsendtes officiel Meddelelse om, at Kammerherre Bernhoft midlertidigt overtager denne Post. Der er endnu ikke taget definitiv Bestemmelse om Kammerherrens Afrejse til Paris, men det forventes, at denne vil finde Sted i den nærmeste Fremtid.

I Udenrigsministeriets officielle Meddelelse om den ekstraordinære Udnævnelse, der blev udsendt i Gaar, hedder det:

Under 20. d. M. har Hans Maj. Kongen paa Udenrigsministerens Indstilling bifaldet, at afskediget Tjenestemand af Udenrigstjenestens 1. Lønningsklasse, Kammerherre Herman Anker Bernhoft midlertidig konstitueres i Udenrigstjenestens 1. Lønningsklasse og akkrediteres som overordentlig Gesandt og befuldmægtiget Minister i Paris.

Da vi i Aftes talte med Kammerherre Bernhoft, understregede han Udnævnelsens midlertidige Karakter og tilføjede med stille Lune: *Man er begyndt at indkalde Reserverne!*

Kammerherre Bernhoft, der fylder 70 Aar den 1. Oktober, har i de sidste Aar ført en tilbagetrukket Tilværelse i det smukke Hjem Frennehus ved Hørsholm, som han bebor sammen med sin Søster, Frøken L. Bernhoft. Han var besluttet paa, efter en 40-aarig Virksomhed i Landets Tjeneste at dyrke sin store Kærlighed, den franske Litteratur. Forholdene har imidlertid bevirket, at Hans Majestæt Kongen har anmodet den 70-aarige Diplomat om igen at repræsentere Danmark i Frankrig, og Kammerherren har meldt sig til Tjeneste paany, saaledes at hans store Erfaring endnu en Gang vil komme Landet til gode paa en af de vigtigste diplomatiske Poster i Udlandet.

Kammerherre Bernhoft var i 18 Aar Danmarks Gesandt i Paris. Han blev kendt som en Diplomat i rolig Balance, der ofte med en lidt ironisk Gestus formede sin Mening i en koncentreret Sentens, en *homme de conversation*, en Mand, der forstod Samtalens Kunst. Kendt er ogsaa den Karakteristik, som den tidligere hollandske Udenrigsminister van Karnebeck, der var anset for et af Europas bedste diplomatiske Hoveder, engang har givet Kammerherre Bernhoft:

— Det er mærkeligt med denne Dansker, han siger sjældent noget, men af og til gør han det med et lidt skævt Smil, en Bemærkning, der rammer lige i Centrum!

De mange Aars Virksomhed som dansk Gesandt i Paris krævede et omfattende Arbejde af Kammerherre Bernhoft. Navnlig under Krigen og Fredsforhandlingerne. Det officielle Frankrig, Udenrigspolitikens største Navne og den danske Koloni i Paris viste Kammerherre Bernhoft deres Beundring, da han i Foraaret 1932 tog Afsked med Paris for at tiltræde Karriærens fornemste Post, Direktørstillingen paa Christiansborg.

I Taknemmelighed for det Hjælpearbejde, som Kammerherren organiserede under Krigen, blev han gjort til Æresborger i Byen Braine, Aisne. Ved Afskeden i 1932 sagde Gesanden: Æresborgeren i Braine vil fremdeles forblive frivillig Borger i Paris!

Mod Forventning vender han nu tilbage som Gesandt paa sin gamle Post.

I fire Aar sad han som den øverste Chef for den udenrigsministerielle Administration paa Christiansborg, og det vil blandt andet huskes, at han i denne Egenskab overtog den personlige Ledelse af den danske Grønlands-Delegation, der i 1932—33 repræsenterede Danmark i Grønlandssagen for den internationale Domstol i Haag. Han deltog meget ivrigt i Arbejdet paa Sagens Tilrettelæggelse, med overordentlig Flid satte den nye Direktør sig ind i dette komplicerede Problem, som han beherskede aldeles.

Efter faa Aars Pause fortsætter han paany sin diplomatiske Karrière under vanskelige og ekstraordinære Forhold, og vender endnu en Gang tilbage til Palæet i Avenue Marceau. Eb. M.

"Nationaleklende" nr. 257
11 Sept. 1939.

Minister Andreas Oldenburg

9. April 1877 — 9. September 1939

Minister Andreas Oldenburg.

Paris, Søndag. RB.

Den danske Gesandt i Paris, Minister Andreas Oldenburg er Lørdag Aften død paa sin Ejendom i Marlotte ved Fontainebleau, efter 7 Måneders Sygdom, 62 Aar gammel.

MINISTER Andreas Oldenburg havde en lang og fortjenstfuld Løbebane bag sig. Fra sin tidligste Ungdom havde han gjort Tjeneste i Konsulatvæsnet paa begge Sider Atlanten, arbejdet i Ministeriet herhjemme og været knyttet til Legationerne i London og Paris, inden han umiddelbart før Verdenskrigen fik sin første selvstændige Post som Chargé d'affaires, derefter som Ministerresident og endelig (1919) som befuldmægtiget Minister i Rom, en af Europas vigtigste diplomatiske Observationsposter, hvorfra der er vid Udsigt til de forskellige Verdenshjørner.

En Tid lang, i Folkeforbundets Ynglingeaar, bestred Minister Oldenburg tillige det nyoprettede Gesandtskab i Svejts' politiske Hovedstad Bern, og som om det ikke var nok, blev han tillige akkrediteret i Tyrkiets fjærne, funklende nye Hovedstad Ankara. Han var saaledes en Diplomat med vid Horisont og Erfaring fra mange Riger og Lande i den Verden, som under svære Vanskeligheder, endnu febril, stred sig gennem Rekonvalescensen efter Krigens fireaarige Lidelser.

Fra Bern og Ankara gik Minister Oldenburg's Vej til Oslo — Hjemmet, men ikke Freden nærmere. I de fire Aar 1928—1932, han tilbragte i den nordiske Hovedstad, falder Udviklingen af den Konflikt, som først skulde bringes til Afslutning ved Haag-Domstolens Kendelse i Østgrønlands-Sagen. Begge Parter, Danmarks saavel som Norges Regeringer, værdsatte højt Minister Oldenburg's Takt og Loyalitet i en for de to nordiske Folks Samarbejde vanskelig Periode.

Da 1932 Kammerherre H. A. Bernhoft overtog Stillingen som Direktør i Udenrigsministeriet, afløste Minister Oldenburg ham som Gesandt i Paris (indtil 1935 tillige akkrediteret i Madrid og Lissabon). Det var en tung Arv at løfte, men Andreas Oldenburg vandt snart Fodfæste, og i Forholdet baade til de franske Regeringer, som skiftede uden at ligne hverandre, og til den stabile danske Koloni i Paris, som tæller saa mange virksomme, nationalsindede Landsmænd, havde han fortsat Overleveringerne fra sin fremragende Forgænger og ved sin egen Personligheds Indsats hævdet og præget den Position, vort Gesandtskab indtager i Frankrigs Hovedstad.

Minister Oldenburg — som 1936 havde ægtet Prinsesse de Croye, f. Leishman — blev sidste Efteraar angrebet af en alvorlig Nervesygdom, der efterhaanden medførte Lammelser. Efter afvekslende Behandling paa Kliniker og i Hjemmet

i Legationen, var han i Sommer flyttet ud til sin Villa i Egnen ved Fontainebleau. Her har Døden friet ham ud af hans svære Lidelser.

Man tør regne med, at under de nuværende Forhold i Evropa vil den vigtige Post i Paris hurtigt paany blive besat. Minister Oldenburg's Sygdom har allerede i nogen Tid foranlediget Overvejelser, som nu formentlig er modne til Afgørelse.

Fr. v. J.

Politik m. 203.
24 April 1939.

Den danske Gesandt i Haag pludselig død

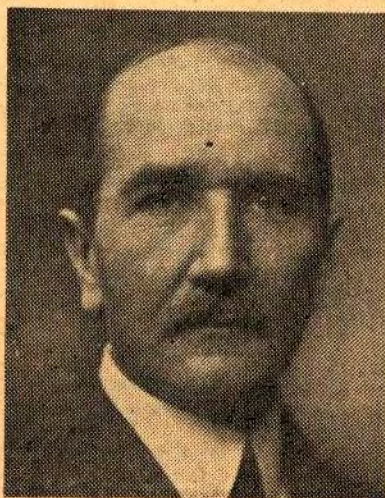
**Kammerherre Harald Scavenius, Gesandten i
Rusland under Verdenskrigen, der blev
Venstres Udenrigsminister**

DEN danske Gesandt i Haag og Bern, forhenværende Udenrigsminister, Kammerherre Harald Scavenius er pludselig afgaaet ved Døden i sit Hjem i Haag. Han blev 66 Aar gammel.

Harald Scavenius blev kendt af den store Offentlighed herhjemme, da han i 1920 blev udnævnt til Udenrigsminister i Ministeriet Neergaard. Venstre skulde præstere en Udenrigsminister, men inden for de aktive Venstre-Politikeres Kres var der ingen, der kunde anvendes paa denne vigtige Post. Neergaard rettede da Søgelyset mod Diplomaternes Kres, og det standsede ved den tidligere Gesandt i Tsarens Rusland Harald Scavenius, om hvem man vel ikke vidste saa forfærdelig meget ud over, at han havde gjort en stor Indsats i Petrograd under Verdenskrigen. Han var født paa Gjorslev som Søn af Kammerherre Jacob Scavenius, den tidligere Undervisningsminister i Estrups Ministerium, og det var kendt, at Harald Scavenius havde visse sociale Interesser, hvilket aldrig kunde skade. Han havde kort før Verdenskrigens Udbrud været tilknyttet Legationerne i Paris og London, og paa Grundlag af sine Studier her havde han udgivet et Par Bøger om den nyere engelske Arbejdsbevægelse og om Fagforeningsbevægelse

sen i Frankrig. Hvad det nu end var, der gjorde Udslaget, Neergaard opfordrede Harald Scavenius til at overtage Udenrigsministerporteføljen, og Opfordringen blev ikke afslaaet.

Men det er sandsynligt, at Harald Scavenius mange Gange fortrød, hvad han her havde indladt sig paa. Han var

Kammerherre Harald Scavenius.

ikke kendt med Rigsdagstonen — hvor skulde han kende den fra? — og naar han stod paa Folketingets Talerstol, kunde Tilhørerne ikke undgaa at faa et stærkt Indtryk af, at han ikke just befandt sig i sit Es! Hertil kom, at hans lange Ophold i Udlandet ogsaa havde præget hans Sprog. Under en Debat i Folketinget brugte han saaledes Ordet *Phrase* i den franske Betydning af *Sætning*, medens Rigsdagsmændene ganske naturligt forstod Ordet i dets danske Betydning, og saa lød det, som om Udenrigsministeren karakteriserede sine egne Ord som en *Frase*! Tinget lo, Udenrigsministeren forstod ikke hvorfor og gentog sin Udtalelse, hvilket ikke gjorde Situationen bedre!

Alle Enkeltheder i den Fase af Ministeriet Neergaards Udenrigspolitik, der kendte sig ved Planerne om og Forsøget paa Internationalisering af Mellemslesvig, er endnu ikke klarlagt, men det givne er, at det faldt i Harald Scavenius' Lod gennem dette Forsøg at faa fastslaaet, at den Grænse, der var

draget under den radikale Regering, laa saa fast, at den ikke kunde rokkes trods alle aabenlyse og skjulte Anstrengelser fra de senere Magthavere og deres Hjælpere. Hvem der havde det største Ansvar for de fantastiske Internationaliserings-Planer, Ministerchefen eller hans Udenrigsminister, bliver vel aldrig helt oplyst, men mange hævder, at Harald Scavenius kun modstræbende gik med.

Harald Scavenius' Ministerperiode varede kun to Aar. I 1922 traadte han tilbage paa Grund af — som han sagde — „Gemytternes Uoverensstemmelse“, og han har sikkert draget et Lettelsens Suk den Dag, da han var færdig med at være aktiv Politiker og atter kunde vende tilbage til Diplomatiets.

Et Aars Tid senere blev han udnævnt til Gesandt i Rom, og herfra blev han 1928 forflyttet til Haag, der blev hans sidste Post. Under Grønlands-Processen mod Norge ved den mellemfolkelige Domstol i Haag gjorde Kammerherre Scavenius fortrinlig Fyldest, og de mange, der kom i Forbindelse med ham, mens Processen stod paa, bevarer et smukt Billede af hans Personlighed.

Harald Scavenius var gift med en

Datter af Godsejer Hans Steensen, Vejle, den tidligere Margarinefabrikant. Under Verdenskrigen, da han var Gesandt i Petrograd, udviste baade han og hans Frue ikke blot stort personligt Mod, men ogsaa en enestaaende Offervilje over for de ulykkelige Ofre for Krig og Revolte. Medens saa godt som alle andre Staters Repræsentanter hurtigst muligt lagde det urolige Rusland bag sig, blev Harald Scavenius og hans Hustru paa deres Post, saa længe det overhovedet lod sig gøre, og der var en Tid, da den danske Gesandt i Rusland repræsenterede henvend en halv Snes Lande! Der er mange, som fra denne bevægede Tid staar i dyb Taknemlighedsgæld til Harald Scavenius, og de vil med Vemod modtage Meddelelsen om, at han nu er død.

Baade Harald Scavenius og hans Frue blev for deres Indsats i de russiske Aar dekoreret med Fortjenstmedaljen i Guld.

Gun.

Kammerherre Bernhoft forlader i Dag Ministeriet

Udtalelser af Udenrigsminister, Dr. Munch og fhv. Udenrigsminister, Dr. Moltesen om den ansete Diplomats Betydning for Udenrigstjenesten og Danmark

Udenrigsministeriets Direktør, Kammerherre Bernhoft ved sit Arbejdsbord.

EFTER mere end fyrretyve Aars Virksomhed inden for den danske Udenrigstjeneste tager Udenrigsministeriets højt ansete Direktør, Kammerherre H. A. Bernhoft i Dag sin Afskéd. Vi har i denne Anledning bedt Udenrigsminister, Dr. P. Munch og Udenrigsministeren i Ministeriet Madsen-Mygdal, Dr. L. Moltesen om en Udtalelse om Kammerherre Bernhofts Indsats og hans Betydning for Udenrigstjenesten og dermed for Landet.

Udenrigsminister, Dr. Munch karakteriserer Kammerherre Bernhofts fortjenstfulde Virksomhed i disse Ord:

— Kammerherre Bernhoft har været i Udenrigsministeriets Tjeneste i mere end 4 Tiaar. Henved Halvdelen af denne Tid var Forholdene rolige, og Udenrigsministeriets Opgaver prægedes deraf. Omgivet af almindelig Sympati og højt værdsat for sin Ro og sit sikre Omdømme naaede han hurtig frem til de højeste Stillinger inden for Tjenesten. Da Uroens Tid kom i 1914, var han, efter at have været Ministeriets Leder, blevet Gesandt i Paris. Det blev hans vanskelige Opgave i Krigens Aar at skabe Forstaaelse for den upartiske Holdning, der var Danmarks. Det blev hans næste betydningsfulde Opgave, da Krigen sluttede, at fremføre for Fredskonferencen Danmarks Ønsker om den nye Grænses Fastlæggelse. Det danske Folk har Grund til at være ham taknemmelig for den Sikkerhed

og Værdighed, hvormed han løste Opgaven.

For nogle Aar siden paatog han sig paa min Opfordring som Direktør at lede et Udenrigsministerium, hvis Virksomhed var af helt anden Art og meget, meget større Omfang end det Udenrigsministerium, han havde ledet en Snæs Aar tidligere. Jeg har al mulig Grund til at takke ham for fortrinligt Samarbejde i disse besværlige Aar.

P. Munch.

Paa den udsatte Post i Paris i 1919

Han stod paa Vagt over for intrigerende Landsmænd og mod de altfor gavmilde Fremmede —

Fhv. Udenrigsminister, Dr. Moltesen udtaler om den afgaaende Direktør og hans diplomatiske Virksomhed:

— Det var i Dr. H. L. Møllers Hjem, jeg første Gang traf Kammerherre Bernhoft som ung juridisk Kandidat. Han blev forestillet som en af Doktorens bedste Elever i Borgerdydskolen paa Christianshavn. Han delte sin Historielærers varme Interesse for Nordslesvig, og det var ikke med Hu og Hej, men stillfærdigt og virksomt. Der var noget fornemt tilbageholdende ved den unge Jurist, og dog var han midt i det hele. Han var anderledes end de andre, men han var jo ogsaa Søn af en norsk Far og en dansk Mor, og saa var han født i Barcelona og talte Fransk som en

*Ca. gennem
av grøn
Landmænd*

Indfødt — han var som skabt til at fortsætte sin Fars diplomatiske Bane.

Til Lykke for os blev den svensk-norske Generalkonsuls Barn, der bar det gode norske Navn Herman Anker, i sin Mors Fædreland, hvis gode Søn han blev, og i hvis Diplomati han naaede de mest betroede Stillinger: Departementschef, Gesandt i Paris og Direktør i Udenrigsministeriet. Hans Fremgang var saa selvfølgelig, og den gik uden Brask og Bram. Alle, baade hans Overordnede og hans Underordnede, følte sig trygge ved at vide Sagerne i hans Haand. Andre kender bedre end jeg Kammerherre Bernhoffs betydningsfulde Arbejde som Danmarks Gesandt i Paris under og efter Verdenskrigen. Da Regeringen i Januar 1919 udnævnte ham til Danmarks Repræsentant paa Fredskonferencen i Paris, kunde ingen være bedre udrustet til denne udsatte Post, hvor han maatte staa paa Valgt over for intrigerende Landsmænd og mod de alt for gaymilde Fremmede — det spegede Spind af modsatte Interesser, som han maatte føre den danske Regerings og Rigsdags Standpunkt i Grænsespørgsmaalet igennem, kender kun han selv i Enkeltheder. Maatte han nu faa Stunder til at skrive sine Memoirer; de vil blive vigtige Kilder til betydningsfulde Afsnit i vor nyeste Historie. De nationale Synspunkter, han var med til at gennemføre, var dem, som hans Historielærer i Borgerdydskolen, Dr. Møller havde lært ham, og som dennes Ungdomsven, H. V. Clausen fæstnede hos ham.

Hvor Kammerherre Bernhoff har repræsenteret Danmark, har han skabt Respekt om det. Han vil altid blive husket som den intelligente pligttro Embedsmand, der trods sin naturlige Skepsis selv i farefulde Tider ikke mistvivlede om Danmarks Fremtid.

L. Moltesen.

Første Kvinde som Rustaler

Studentersamfundets Rusmodtagelse med Lulu Ziegler som Taler og Jazz-Oratorium.

men da Løbet kun er aabnet for engelske Flyvere og engelske Maskiner, er Deltagelsen i Johannesburg-Løbet blevet langt mindre end i den historiske Melbourne-Flyvning for to Aar siden.

En stor Menneskemængde holdt hele Natten Vagt ved Flyvepladsen i Plymouth for at overvære Starten af de 9 Maskiner og i de tidlige Morgentimer var over 10,000 Mennesker samlet paa Grænsen. Præcis Kl. 6,30 gik den første Maskine paa Vingerne. Det var de to kendte Flyveinstruktører Maz Findlay og Kenneth Waller med deres Airspeed Envoy-Maskine, der straks satte Kursen mod Belgrad. De øvrige Maskiner startede med kun et Minuts Mellemrum og det største Bifald høstede Løbets to Favoriter, Løjtnant Tommy Rose, der har sat flere Rekorder paa Ruten til Sydafrika, og C. W. A. Scott, der sammen med Campbell Black sejrede i Melbourne-Flyvningen.

Tre Maskiner gaar ud.

Den første tvungne Landing skulde finde Sted i Cairo, men efter Kaplænets Regler skulde alle Maskiner observeres fra Lufthavnen i Belgrad, hvor de fleste af Deltagerne imidlertid gik ned for at faa Benzin hældt paa Tankene.

Den første der naaede Cairo var Clouston, der startede igen Kl. 20,02, derefter kom Findlay og Waller, der startede sydpaa Kl. 20,47. De første Deltagere ventes allerede Onsdag Aften til Johannes-

han nu faa Stunder til at skrive sine Memoirer; de vil blive vigtige Kilder til betydningsfulde Afsnit i vor nyeste Historie. De nationale Synspunkter, han var med til at gennemføre, var dem, som hans Historielærer i Borgerdydskolen, Dr. Møller havde lært ham, og som dennes Ungdomsven, H. V. Clausen fæstnede hos ham.

Hvor Kammerherre Bernhoft har repræsenteret Danmark, har han skabt Respekt om det. Han vil altid blive husket som den intelligente pligtro Embedsmand, der trods sin naturlige Skepsis selv i farefulde Tider ikke mistvivlede om Danmarks Fremtid.

L. Moltesen.

Første Kvinde som Rustaler

Studentersamfundets Rusmodtagelse med Lulu Ziegler som Taler og Jazz-Oratorium.

Lulu Ziegler.

Studentersamfundet havde Rusmodtagelse i Aftes. Programmet led saaledes:

Lis, Lulu, Slagsang, Kor, Palle, Koncert, Bal til Ballyhoo-Band.

Lis er Næstformand og hedder Thersleff, er cand. polit. og berømt som Veltalenhedskunstner. Lulu er Skuespillerinde og hedder Ziegler, berømt som Visesangerinde. Hun holdt Talen til de unge Studenter. Mærkeligt nok var det første Gang en Kvinde holdt Rustale, altsaa en Slags historisk Begivenhed.

Lulu Ziegler talte mod Reaktionen. Hun begyndte med at tale om den Tid, da hun selv blev Student, da hun boede i et fint lille Værelse med Tylsflæser om Lampeskærmen, hvorom en Kammerat spottende sagde: — Naa, du har hængt Chemisen i Loftet! Saa blev Skærm og Flæser pillet ned som Optakt til den Udvikling, der førte til direkte Opposition mod Klunker og Frynser — baade dem paa Møblerne og dem paa Hjernen.

Men siden den Tid, da Demokrati og Frisind streg ind med Kraft over Europa efter Krigen, er Tingene vendt — Reaktionen har faaet Tag rundt i Europa. Unge Mennesker meder nu i Dag i Danmark frem med et Krav, Kravet om at producere, som de vil. Hvis de danske Studenter vil bevare Retten til at udtrykke sig, maa de holde sammen mod Fascisme og mod Nazisme. Sejrer Reaktionen, brændes enhver Bog, der taler om Frihed, Frisind og Fremskridt, Bogens Forfatter forjages eller fængsles. Syd fra naar Agitationen os mod Kvindernes Arbejde; Reaktionen vil trænge

men da Løbet kun er aabnet for engelske Flyvere og engelske Maskiner, er Deltagelsen i Johannesburg-Løbet blevet langt mindre end i den historiske Melbourne-Flyvning for to Aar siden.

En stor Menneskemængde holdt hele Natten Vagt ved Flyvepladsen i Plymouth for at overvære Starten af de 9 Maskiner og i de tidlige Morgentimer var over 10.000 Mennesker samlet paa Grønsvægen. Præcis Kl. 6,30 gik den første Maskine paa Vingerne. Det var de to kendte Flyveinstruktører Maz Findlay og Kenneth Waller med deres Airspeed Envoy-Maskine, der straks satte Kursen mod Belgrad. De øvrige Maskiner startede med kun et Minuts Mellemrum og det største Bifald hestede Løbets to Favoriter, Løjtnant Tommy Rose, der har sat flere Rekorder paa Ruten til Sydafrika, og O. W. A. Scott, der sammen med Campbell Black sejrede i Melbourne-Flyvningen.

Tre Maskiner gaar ud.

Den første tvungne Landing skulde finde Sted i Cairo, men efter Kapløbets Regler skulde alle Maskiner observeres fra Lufthavnen i Belgrad, hvor de fleste af Deltagerne imidlertid gik ned for at faa Benzin hældt paa Tankene.

Den første der naaede Cairo var Clouston, der startede igen Kl. 20,02, derefter kom Findlay og Waller, der startede sydpaa Kl. 20,47. De første Deltagere ventes allerede Onsdag Aften til Johannesburg. Ved Ankomsten vil Flyverne blive hilst velkommen af den sydafrikanske Forsvarsminister, Mr. Pirow.

Tre Flyvemaskiner er i Løbet af Dagen udgaaet af Løbet: Flyvemaskinen „Alington“ nedlandede ved Regensburg i Nord-Bayern, Flyveren Miller gik ned 40 km fra Belgrad som Følge af Benzinmangel og Victor Smith nedlandede i Skoplje efter Vanskeligheder med Olie-tilførslen.

Ecce.

Bilist dømt trods Forkørselsret

Direktør Tholstrup, Middelfart, skal betale 1200 Kr. til Cyklisten

Direktør Tholstrup, Middelfart, kom en Dag kørende i sin Bil ad Havnegade i Middelfart. I Krydset ved Brogade mødte han en cyklende Dame, Fru Schlüter. Fruen havde Vigepligt for Bilen, der kom fra hendes højre Haand. Hun undgik dog ikke et Sammenstød og kom en Del til Skade. Hendes Regning led paa 4000 Kr. Ved Landsrettens Dom i Gaar fik Fru Schlüter delvis Medhold. Retten fandt, at Hr. Tholstrup havde kørt for langt ovre i venstre Side af Gaden, og at han havde undladt at give Signal. Under Hensyn til Sagsøgerindens Andel i Uheldet fik hun tilkendt 1200 Kroner.

Million-Planerne i Odense opgivet

Odense, Tirsdag.
POLITIKEN PRIVAT

Det maa nu betragtes som ret afgjort, at Millionplanerne om Opførelsen af et Storhotel med Biografteater paa Brockmann-Komplekssets Grund i Odense ikke realiseres. I hvert Fald er Planerne henlagt indtil videre som alt for dyre.

Der er endvidere sket det, at Aktieselskabet De forenede Hoteller, som ejer

50 Aar i Morgen.

Den danske Gesandt i Stockholm,
Grev Eduard Reventlow.

I Morgen fylder Europas slankeste Mand 50 Aar. Det er den danske Minister i Stockholm, Grev Eduard Reventlow.

Naar man i Tankerne genkalder sig hans slanke spændstige Ynglingeskikkelse, synes man nok, det er noget tidligt, han fylder halvtreds. Men Grev Reventlow har altid haft Fart paa. Endnu i 1919 sad han som Legationssekretær i London, men saa blev han kaldt hjem . . . og saa var han ikke til at standse. Med rygende Fart gennemfor han i Løbet af tre Aar Karrierens forskellige Grader: Legationssekretær til Tjeneste i Udenrigsministeriet, Kontorchef, Afdelingschef, til han i 1922 satte sig paa Direktørstolen, den højeste Post i „Huset“ (naar man ser hort fra Ministeren naturligtvis). Da var han altsaa en ung Mand paa 38 Aar.

Det er egentlig en Gaade, hvorledes man har kunnet holde denne utaalmelige Sjel fast paa Direktørposten i hele 10 Aar. Men det lykkedes altsaa, og det var godt. For Grev Reventlow har en dejlig klar og hurtig Hjerne. Det kan godt være, de undertiden var gale i Hovedet paa ham i de forskellige udenrigs-

ministerielle Kontorer paa Christiansborg, for han kunde godt være utaalmelig og skarp. Der er Folk, som er evigt urokkeligt og elskværdigt i Ligevægt, men det vil altid, naar man undersøger Sagen med tiltrækkelig Grundighed, vise sig, at saadanne Mennesker har Mave. Det har Grev Reventlow, som tidligere bemærket, ikke, men er det ikke karakteristisk, at hvis man nu træffer en Mand fra Udenrigsministeriet og taler med ham om Grev Reventlow, saa er det, han husker, den indtagende Elskværdighed, det altovervindende fine Smil, som i Virkeligheden er den slanke Fødselsars Adelsmærke.

Dygtig er Grev Reventlow, det er der ingen Tvivl om, og der skal nok blive gjort virkelig Brug af ham igen, naar han er færdig med sin velfortjente Rekreation i Stockholm. For Stockholm er jo sikkert den mest eftertragtede Post i Udenrigstjenesten. Her sad O. C. Scavenius, indtil han ved Omordningen i 1919 overtog Direktørstillingen i Udenrigsministeriet — og saa drog Departementschefen, Kammerherre Hertuf Zahle op til Mälarbyen, hvor han blev meget populær og hvor hans Minde endnu lever. Da Zahle blev flyttet til Berlin og Folkeforbundet — det var med Sorg, han forlod Stockholm — afløstes han af Minister Erik Scavenius. Og da Erik Scavenius blev overflyttet til Tjeneste ved internationale Konferencer af politisk Karakter — hvad var da naturligere, end at Grev Reventlow samtidig blev træt af Direktørstillingen og længtes til Stockholm? Han fulgte dermed en af de i Udenrigsministeriet gældende Naturlove — og det var saa meget selvfølgeligere, som det var en Scavenius, han afløste som Direktør, og altsaa nu atter blev en Scavenius, han afløste som Gesandt.

Lidt graaet i Tindingerne er Grev Reventlow efterhaanden blevet, og det er formodentlig nok rigtigt med de 50 Aar. Det er spændende, hvilke store Opgaver, der skal gives ham, naar han har udhvilet sig i Stockholm.

Den Graa.

GL. MØNT 4: KØBENHAVN K.
TELF. CENTRAL 11,995

Bladet:

Politiken

skriver den **7 DEC. 1932**

Dagens Portræt.

Udenrigsministeriets Direktør, Kammerherre Bernhoft.

Det kan nu ikke nytte noget: Udenrigsministerier er ikke mere nær saa fornemme, som de var i gamle Dage.

Det er maaske nok Udenrigsministerens Skyld. I gamle Dage var det en Begivenhed, naar en Udenrigsminister besøgte et andet Land. Nu farer de rundt fra det ene Sted til det andet. Hvor er den gamle fine diplomatiske Stilfærdighed blevet af? Halvdelen af de Sensationer, der faar Verden til at skælve, stammer fra Udenrigsministerier.

Se nu Udenrigsministeriets Direktør, Kammerherre Bernhoft — kan han maaske holde sig hjemme ved Mahogniskrivebordet i det stilfulde Kontor paa Christiansborg med Udsigt til Frederik den Syvende til Hest, den eneste Oldenborger, der ikke er kompromitteret i Grønlandssagen? Nej, Kammerherren sidder nu paa tredje Uge i Haag som Generalkvartermester og leder Slaget mod Norge paa den grønlandske Østfront. Og Dr. Munch — nu er han i London, om nogle Dage vil han være i Haag for at inspicere Slagets Gang og undersøge Ammunitionsbeholdningerne. Maaske slaar han et lille Slag ned over Genève, inden han vender hjem igen til København. Og den engelske Udenrigsminister — aldrig véd man, hvor man har ham. Bedst som man tror, han sidder hjemme og grunder over de Problemer, de danske Svin er Skyld i, og drøfter med sine Sagkyndige, om der skulde ligge noget til Grund for den Antagelse, at det danske Bacon er saa fint, fordi alle smaa danske Grise har Krølle paa Halen ... som sagt, bedst som man tror, han er travlt beskæftiget i Downing Street, stikker han af til Paris for at drøfte Spørgsmaalet om Gældsbetalingen til Amerika.

Nej, det fine og fornemme og tilbageholdne er gaaet af Udenrigsministerierne. Nu er de Kæmpeforretninger med Forbindelser hele Jordkloden over og fast Klublokale i Genève. Nu repræsenterer de den fineste Jura, den skarpeste Handelskundskab, den nøjeste Indsigt i sociale Spørgsmaal, den højeste Militærkundskab. Er det, fordi Verden er blevet saa tosset, som den er, at Udenrigsministerierne har faaet en saa mægtig Betydning? ... Eller er det, fordi trods alt Nationerne er ved at samle sig til et stort Samfund? Fordi de er blevet klar over, at den ene Nation alligevel ikke kan undvære den anden? Fordi jo mere tosset de enkelte Lande bærer sig ad, jo mere bliver de klar over, hvor tosset

Udenrigsministeriets Direktør, Kammerherre Bernhoft.

Det kan nu ikke nytte noget: Udenrigsministerier er ikke mere nær saa fornemme, som de var i gamle Dage.

Det er maaske nok Udenrigsministerens Skyld. I gamle Dage var det en Begivenhed, naar en Udenrigsminister besøgte et andet Land. Nu farer de rundt fra det ene Sted til det andet. Hvor er den gamle fine diplomatiske Stilfærdighed blevet af? Halvdelen af de Sensationer, der faar Verden til at skælve, stammer fra Udenrigsministerier.

Se nu Udenrigsministeriets Direktør, Kammerherre Bernhoft — kan han maaske holde sig hjemme ved Mahogni-skrivebordet i det stilfulde Kontor paa Christiansborg med Udsigt til Frederik den Syvende til Hest, den eneste Oldenborger, der ikke er kompromitteret i Grønlandssagen? Nej, Kammerherren sidder nu paa tredje Uge i Haag som Generalkvartermester og leder Slaget mod Norge paa den grønlandske Østfront. Og Dr. Munch — nu er han i London, om nogle Dage vil han være i Haag for at inspicere Slagets Gang og under-

sege Ammunitionsbeholdningerne. Maaske slaar han et lille Slag ned over Genève, inden han vender hjem igen til København. Og den engelske Udenrigsminister — aldrig véd man, hvor man har ham. Bedst som man tror, han sidder hjemme og grunder over de Problemer, de danske Svin er Skyld i, og drøfter med sine Sagkyndige, om der skulde ligge noget til Grund for den Antagelse, at det danske Bacon er saa fint, fordi alle smaa danske Grise har Krølle paa Halen ... som sagt, bedst som man tror, han er travlt beskæftiget i Downing Street, stikker han af til Paris for at drøfte Spørgsmaalet om Gældsbetalingen til Amerika.

Nej, det fine og fornemme og tilbageholdne er gaaet af Udenrigsministerierne. Nu er de Kæmpeforretninger med Forbindelser hele Jordkloden over og fast Klublokale i Genève. Nu repræsenterer de den fineste Jura, den skarpeste Handelskundskab, den nøjeste Indsigt i sociale Spørgsmaal, den højeste Militærkundskab. Er det, fordi Verden er blevet saa tosset, som den er, at Udenrigsministerierne har faaet en saa mægtig Betydning? ... Eller er det, fordi trods alt Nationerne er ved at samle sig til et stort Samfund? Fordi de er blevet klar over, at den ene Nation alligevel ikke kan undvære den anden? Fordi jo mere tosset de enkelte Lande bærer sig ad, jo mere bliver de klar over, hvor tosset det hele er, og maa endelig snakke med hinanden om det. Er det, fordi det, der nu sker, alligevel ikke er Begyndelsen til Vesteuropas Undergang, som pessimistiske Ravne spaar, men den famlende og forvirrede og fortunlede Begyndelse til det vesteuropæiske Tusind-aarsrige?

Hvis man spurgte Kammerherre Bernhoft om det, vilde han formodentlig med et fint Smil svare, som han svarede Grev Holstein, da denne i Paris spurgte ham om hans Mening om det sønderjyske Spørgsmaal:

— Min Mening er undervejs.

Det er min ogsaa.

"Berlingske Tidende" nr. 145.

27 mai 1933.

60 Aar.

Kammerherre Harald Scavenius.

DANMARKS Gesandt i Haag og Bern, Kammerherre Harald Scavenius, fylder i Dag 60 Aar.

Harald Scavenius er født paa Gjorslev, som Søn af forlængst afdøde Kammerherre Jacob Scavenius. Han blev Student i Aaret 1892 og magister artium i 1900. Samme Aar traadte han i Udenrigsministeriets Tjeneste og blev efter fire Aars Virksomhed dér, i den følgende Tid knyttet til Legationerne i St. Petersborg, Paris og London.

I Aaret 1912 udnævntes Scavenius til Gesandt i St. Petersborg, og det faldt derved i hans Lod at beklæde denne Post under de særdeles vanskelige Forhold under Krigen og den paafølgende Revolution. Harald Scavenius og hans udmærkede Frue, en Datter af Godsejer Hans Steensen, vakte almindelig Beundring ved den Takt og Forstaaelse, hvormed de løste Opgaven.

Ved Ministeriet Neergaards Dannelselse i 1920 udnævntes Harald Scavenius til Udenrigsminister, men traadte allerede to Aar senere tilbage, for kort efter at blive udnævnt til Gesandt i Rom, hvorfra han for fem Aar siden gik til sin nuværende Post i Haag og Bern. Under Grønlandsagens Behandling for Verdensdomstolen, fungerede Harald Scavenius som Danmarks Agent og nedlagde i denne Egenkab den Paastand, der saa ærefuldt blev taget til Følge af Domstolen. I øvrigt traadte han ikke frem under Sagen, men fulgte den naturligvis med stor Interesse, ligesom han i sit smukke Hjem var den stilfulde og elskværdige Vært for de mange Danske, hvem Sagen kaldte til Haag.

Harald Scavenius har drevet ret om-

fattende sociale og økonomiske Studier, der har givet sig Udslag i flere Værker. Desuden udgav han i 1923 en Bog om de sidste Aars sønderjydske Politik. Kammerherre Scavenius er dekoreret med Kommandørkorset, Dannebrogsmændenes Hæderstegn og Fortjenstmedaillen i Guld samt en Række udenlandske Ordener.

GL. MØNT 4. KØBENHAVN K.
TELF. CENTRAL 11,995

Bladet:

Ekstrablade

skriver den

stærkt diplomatisk
30 APR. 1932

FORAN HAAG

**Kammerherre Bernhoft
stilles til Raadighed.**

Desuden antages en Ju-
rist i Samarbejde med
Steglich-Petersen.

Kammerherre Bernhoft.

FRA Oslo meddeles i Dag, at den nor-
ske Regering har antaget den fran-
ske Professor *Gilbert-Charles Gidel* som
Advokat i Østgrønlands-Sagen ved Siden
af Advokat *Arne Sunde*.

Ogsaa herhjemme har man længe væ-
ret klar over, at Arbejdet med Tilrette-
læggelsen og Fremførelsen af den store
Sag for Haag-Domstolen ikke kunde kla-
res alene af HRS. Steglich-Petersen —
bl. a. ogsaa af Hensyn til, at Højeste-
retssagførereren ikke taler Fransk, og en
fransk Forelæggelse af Sagen er nødven-
dig, da flere af Dommerne ikke forstaar
Engelsk.

Foreløbig har det bl. a. for nogen Tid
siden været aftalt, at Danmarks hidtidige
Minister i Paris, Kammerherre *Bernhoft*,
skulde være til Raadighed i Haag, men
desuden vil Danmark ligesom Norge
utvivlsomt antage en udenlandsk Advo-
kat, der kan virke i snævert Samarbejde
med Hr. Steglich-Petersen.

Dr. *Lauge Koch* har interesseret sig
for dette Spørgsmaal igennem længere
Tid, og det vil sikkert blive løst paa til-
fredsstillende Maade meget snart.

Oprindelig synes man fra begge Lan-
des Side at have ønsket, at det blev Lan-
denes egne Jurister, der førte Sagen —
ud fra et Ønske om ikke at indblande
flere fremmede Faktorer end højst nød-
vendigt, men efter at Norge nu har anta-
get en fremragende fransk Jurist, er der
i hvert Fald intet i Vejen for, at vi gaar
samme Vej.

Horn.

II, s. 148

Politiske Tidende m 83.

23 Marts 1932.

Afskedsfesten for Direktør Reventlow.

I den store Afskedsmiddag i Aftes paa Skydebanen for Direktør i Udenrigsministeriet, Grev Reventlow, deltog Gesandt, Afdelingschef Nørgaard, Gesandt, Afdelingschef O. C. Mohr, Kammerherreerne Clan og O. C. Scavenius, Departementscheferne Dalhoff, Aage Svendsen og Frederik Petersen, Generaldirektør Michael Koefoed, Direktør Helsted, Direktør, Kammerjunker K. Suenson, Generalkonsul Weimann, Direktør E. Mægaard, Grosserer Ernst Meyer, Direktør Benny Dessau, Direktør Otto E. Andersen, Kommitteret Jon Krabbe, Direktør G. Hartz,

Fra Festen i Aftes paa Skydebanen for Udenrigsministeriets bortdragede Direktør, Grev Eduard Reventlow. Fra oven og nedefter ses: Generaldirektør Michael Koefoed, Grev Eduard Reventlow og Grosserer Ernst Meyer, Departementschef F. V. Petersen og Direktør Poul Larsen, Grevinde Reventlow og Kammerherre Clan, Minister Axel Nørgaard og Kammerherre O. C. Scavenius.

Ingeniør Poul Larsen, Generalsekretær Høgsbro-Holm, Børssekretær J. Vestberg, Forpagter Chr. Sonne, Fabrikant C. F. Jarl, Konsul Chr. Cloos og Overretssagfører M. Raffenberg m. fl.

Morgenbladet nr 150.
22 Mai 1932.

Danmark sparer på diplomatiet.

Utenrikstillegget blir ned-
satt med litt over
ni procent.

Spesialtelegram til «Morgenbladet».

Kjøbenhavn, 22. mars. — Utenriksministeriet har behandlet spørsmålet om fastsettelsen av størrelsen av utenrikstillegget for det komende finansår for utenriksministerielle tjenestemenn som arbeider i utlandet og har gitt innstilling herom til utenriksministeriet. Innstillingen går ut på, at det samlede beløp til utenrikstillegg, som for inneværende finansår utgjør 1.291,000 kr., nedsettes med 122,000 kr., eller med 9½ pct.

I sin innstilling til utenriksministeriet gjør vedkomende komite op-

merksom på, at der i de fleste land, hvor Danmark har utsendte diplomatiske eller konsulære tjenestemenn, har funnet sted et større eller mindre prisfall. For enkelte lands vedkomende kan der også konstateres en nedgang i den pågjeldende valuta i forhold til den danske krone. Enn videre bemerker man, at de representative forpliktelser, som påhviler de utsendte tjenestemenn, til en viss grad er elastiske, og at der her er en margin, som kan benyttes i en nødsituasjon som den nuværende. Adskillige andre lands utenrikske tjenestemenns embedsintekter er blitt nedsatt som følge av verdenskrisen. Dette vil i nogen grad gjøre det mulig for de utsendte danske tjenestemenn i den nærmest kommende tid å utvise den nødvendige tilbakeholdenhet på det representative område.

Utenriksministeren har forelagt komiteens innstilling, som han har tiltrådt, for folketingets finansutvalg, som likeledes har tiltrådt den, således at der fortsatt ydes tjenestemennene dekning for kurstap.

Agder Tidende sin 27b.
26 nov. 1931

Grønlands- saken.

Kristiansands Grønlandsnevnd har sendt formannen i Norges Grønlandslag, dr. jur. Gustav Smedal, p. t. Ishavsraadet, Oslo, følgende:

Innen den herværende Grønlandsnevnd har man med stigende forbauselse vært vidne til den tilsynelatende passive maate, hvorpaa man fra norsk side optrær overfor den danske aktivitet i Grønlandssaken.

T. 1931 I Danmark omgrupperer man sitt diplomati med sikte paa denne sak, diplomatiets mest drevne tjenestemenn stilles til regjeringens disposisjon utvilsomt av hensyn til Grønlandssaken, — der holdes gaaende en «kolonit utstilling», ambulerende mellom de største europeiske hovedsteder — kort sagt — ethvert tenkelig eller uteskelig middel benyttes til aa bearbeide den europeiske opinion til skade for de norske — og til fordel for de danske interesser.

I Norge innbyder Studentersamfundets formann en av de for Norges sak farligste dansker — hr. Lauge Koch — til aa holde foredrag til fordel for det danske standpunkt. Sammen med en sinnssykelæge optrær samfundets formann paa en maate, der i et av landets mest fremtredende presseorganer likefrem betegnes som landsforræderi.

I dagens møte i den herværende Grønlandsnevnds styre blev situasjonen gjort til gjenstand for en lengere diskusjon, der konkluderte med følgende resolusjon:

«Kristiansands Grønlandsnevnd ser med stigende engstelse paa den agitasjon, der fra Danmark drives ute i Europa for aa paavirke opinionen til fordel for de danske synspunkter i Grønlandssaken. *T. 1931*

Det norske standpunkt tør være saa folkerettslig og juridisk vel begrunnet det være vil — det kan dog ikke undvære den støtte, der utvilsomt vil bli det tildel — dersom det blir tilstrekkelig klarlagt for dem, der bestemmer den europeiske opinion.

Vi tillater oss aa henlede den ærede regjerings opmerksomhet paa disse forhold, idet vi samtidig uttaler forvissningen om, at den norske statsledelse vil ha alle fedrelandssinnede nordmenn med sig, naar den — uansett øieblikkets økonomiske vanskeligheter ser historisk paa den foreliggende situasjon og ikke lar uanvendt noget rettsmessig middel der kan lede til klarlegning av det norske standpunkt ved voldgiftsavgjørelsen i Haag».

Resolusjonen besluttedes øieblikkelig tilstillet formannen i

Norges Grønlandslag med anmodning om videreekspedisjon til dette vedkommende efter styrets nærmere bestemmelse.

Kristiansand, i styret for Kristiansands Grønlandsnevnd,
21. november 1931.

Olaf Benneche. Th. O. Berge.

E. Keim. C. Torsø.

Gerh. von der Lippe,
p. t. formann.

21 nov. 1931.

Den norskfødte danske diplomat.

Som nevnt i «Morgenbladet» er den danske minister i Paris, kammerherre Bernhoft blitt direktør i det danske utenriksministerium —, en stilling som nærmest kan sammenlignes med utenriksråd Esmarchs i Norge. Kammerherre Bernhoft var forøvrig til å begynne med slett ikke dansk. Han er født i Barcelona som sønn av den norske generalkonsul Bernhoft. Men hans mor er dansk, født Rita Heegaard. Etter å ha gått i skole i Havre og København og tatt juridisk eksamen blev han naturalisert dansk i 1889 — og i 1896 hørte han tilfeldigvis, at utenriksministeriet hadde bruk for en sprogkyndig jurist. Det blev hans skjebne. I årene 1908—10 var kammerherre Bernhoft minister i Wien og Rom. Etter nogen års tjeneste i Danmark som departementschef blev han i 1913 minister i Paris, Madrid og Lissabon — og nu vender han altså hjem efter 18 års ophold i Frankrike. Ministeriet har ved mange leiligheter gjort bruk av hans omfattende praktiske og teoretiske viden, særlig ved avslutning av handelstraktater. — Sin vanskeligste tid hadde kammerherre Bernhoft sikkert i årene efter krigens avslutning, da det sønderjydske spørsmål stod på dagsordenen og da Flensborgmennene førte uoffisielle forhandlinger i Paris. Det var ved den leilighet, at grev Holstein en dag spurte han om hans personlige mening. Kammerherren avleverte sitt peneste diplomatiske bukk og svarte uforstyrrelig:

— Min mening er underveis!

GL. MØNT 4. KØBENHAVN K.
TELF. CENTRAL 11,995

Bladet:

Politiken

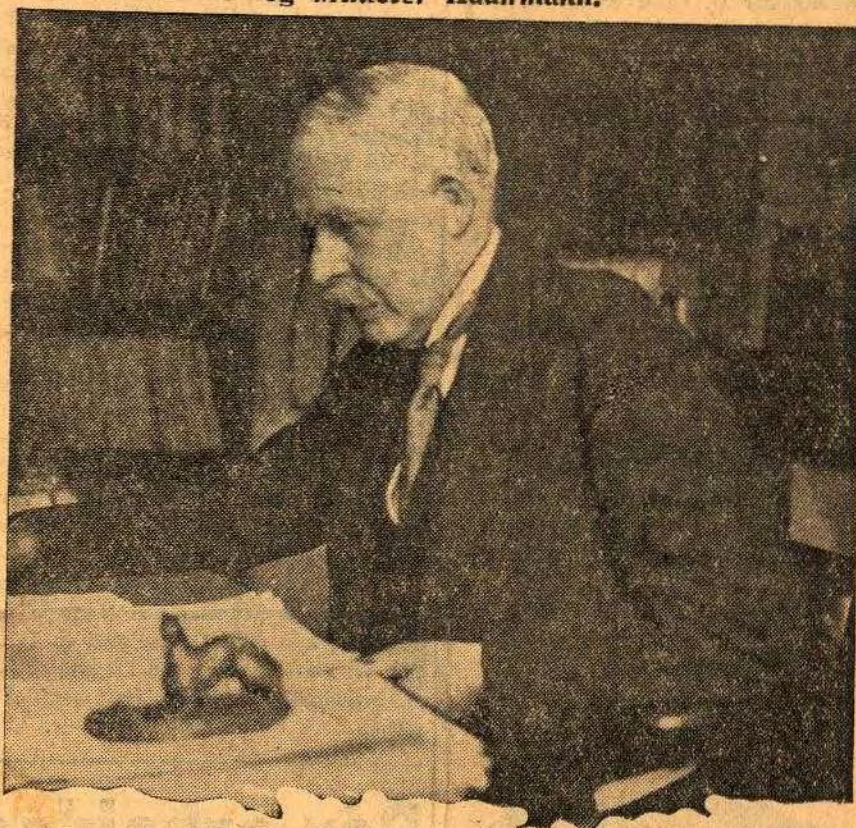
skriver den 17. 11. 31.

II, 148

Den nye Direktør for Udenrigsministeriet

Kammerherre Bernhoft udnævnt til Direktør i Ministeriet, og Minister Oldenburg til Gesandt i Paris.

Nye Gesandter i Stockholm og Oslo: Grev Reventlow og Minister Kauffmann.

Den nye Direktør, Kammerherre Bernhoft.

DE FORANDRINGER inden for Udenrigsministeriet og Udenrigstjenesten, som vi forleden bebudede, foreligger nu officielt. De gaar ud paa, at Grev Eduard Reventlow fratræder som Direktør for Udenrigsministeriet og afløses paa denne Post

Bardenfleth. Han har haft en hurtig Karriere, siden han i 1919 forlod Legationssekretærposten i London for at blive stillet til Raadighed for Udenrigsministeriet: Kontorchef, Afdelingschef, i 1922 konstitueret som Direktør, i 1923 udnævnt til denne den højeste Embedsstilling i „Bygningen“. Direktørstillingen

Men Udenrigstjenesten lader jo aldrig sine Tjenere faa Ro. Den jager dem fra den ene Side af Jordkloden til den anden — hvad der ikke er helt billigt — og nu drager altsaa Grev Reventlow ud igen. Hans Dygtighed, hans personlige Charme og fine diplomatiske Smil vil sikre ham gode Venner i Sveriges Hovedstad,

Gesandten, der bliver Direktør.

Da Kammerherre Herman Anker Bernhoft for to Aar siden fyldte tres, skænkede de Danske i Paris ham et Maleri — et Bevis paa hvor afholdt og anset han var mellem sine Landsmænd.

Kammerherre Bernhoft var for øvrigt til at begynde med slet ikke dansk. Han er født i Barcelona, hvor hans Fader, en Nordmand, var svensk og norsk Generalkonsul. Men hans Moder er dansk, født Rita Heegaard, og bor nu paa Frennegaard ved Hørsholm. Efter at have gaaet i Skole i Havre og København og taget juridisk Eksamen blev han naturaliseret i 1889 — og i 1896 herte han tilfældigvis, at Udenrigsministeriet havde Brug for en sprogkyndig Jurist. Det blev hans Skæbne. I Aarene 1908—10 var Kammerherre Bernhoft Gesandt i Wien og Rom. Efter nogle Aars Tjeneste hjemme som Departementschef blev han i 1913 Gesandt i Paris, Madrid og Lissabon — og nu vender han altsaa hjem efter 18 Aars Ophold i Frankrig. Ministeriet har ved mange Lejligheder gjort Brug af hans omfattende praktiske og teoretiske Viden, særlig ved Afslutning af Handelstraktater.

Sin vanskeligste Tid havde Kammerherre Bernhoft sikkert i Aarene efter Krigens Afslutning, da det sønderjyske Spørgsmaal stod paa Dagsordenen og da Flensborgmændene førte nofficielle Forhandlinger i Paris. Det var ved den Lejlighed, at Grev Holstein en Dag spurgte ham om hans personlige Mening. Kammerherren afleverede sit pæneste diplomatiske Buk og svarede uforstyrrelig:

— Min Mening er undervejs!

Den højeste Post inden for

Haandarbejds-Afdelingen - 1. Sal.

Fredag aabent til KL. 6½.

10-6-353

Silketøjs- Rester

til usædvanlig
billige Priser.

Restpris pr. Meter
6.90, 3.90, 2.90 og

1⁰⁰

Masser af uldne Rester.

SILKEHUSET

VIMMELSKAFTET

JUMPERS

nu har vi

Den nye Direktør, Kammerherre Bernhoft.

DE FORANDRINGER inden for Udenrigsministeriet og Udenrigstjenesten, som vi forleden bebudede, foreligger nu officielt. De gaar ud paa, at Grev *Eduard Reventlow* fratræder som Direktør for Udenrigsministeriet og afløses paa denne Post af den danske Gesandt i Paris, Kammerherre *Bernhoft*. Grev *Reventlow* drager til Stockholm som Gesandt, og den nuværende danske Minister i Sveriges Hovedstad, *Erik Scavenius*, tager sin Afsked fra Udenrigstjenesten og bliver stillet til Raadighed for Udenrigsministeriet til Deltagelse i internationale Konferencer af politisk Karakter. Posten som Gesandt i Paris besættes med den danske Gesandt i Oslo *Oldenburg*.

Disse Forflyttelser sker den 1. April, og fra 1. Maj at regne forflyttes den danske Gesandt i Peking, Tokio og Bangkok *Henrik Kauffmann* til Oslo. Hvem der skal overtage Gesandtposten i Kina efter ham er endnu ikke afgjort.

Direktøren, der bliver Gesandt.

Udenrigsministeriets nuværende Direktør, Grev *Eduard Reventlow*, er en Mand paa 48 Aar, født paa Christianslund som Søn af Hofjægermester Grev *Reventlow* og gift med en Datter af Kammerherre Kontreadmiral *Frederik*

Bardenfleth. Han har haft en hurtig Karriere, siden han i 1919 forlod Legationssekretærposten i London for at blive stillet til Raadighed for Udenrigsministeriet: Kontorchef, Afdelingschef, i 1922 konstitueret som Direktør, i 1923 udnævnt til denne den højeste Embedsstilling i „Bygningen“. Direktørstillingen blev genindført ved Nyordningen efter Krigen, og Grev *Reventlow* fulgte efter

Grev Reventlow.

Udenrigsministeriets første Direktør, O. C. *Scavenius*. Det har været travle Aar, men interessante Aar, og Grev *Reventlow* har vundet almindelig Anerkendelse for den Maade, hvorpaa han har ledet Udenrigsministeriets Administration.

Nordmand, var svensk og norsk General-konsul. Men hans Moder er dansk, født *Rita Heegaard*, og bor nu paa *Frennegaard* ved *Hørsholm*. Efter at have gaaet i Skole i Havre og København og taget juridisk Eksamen blev han naturaliseret i 1889 — og i 1896 hørte han tilfældigvis, at Udenrigsministeriet havde Brug for en sprogkyndig Jurist. Det blev hans Skæbne. I Aarene 1908—10 var Kammerherre *Bernhoft* Gesandt i Wien og Rom. Efter nogle Aars Tjeneste hjemme som Departementschef blev han i 1913 Gesandt i Paris, Madrid og Lissabon — og nu vender han altsaa hjem efter 18 Aars Ophold i Frankrig. Ministeriet har ved mange Lejligheder gjort Brug af hans omfattende praktiske og teoretiske Viden, særlig ved Afslutning af Handelstraktater.

Sin vanskeligste Tid havde Kammerherre *Bernhoft* sikkert i Aarene efter Krigen Afslutning, da det sønderjyske Spørgsmaal stod paa Dagsordenen og da *Flensborgmændene* førte nofficielle Forhandlinger i Paris. Det var ved den Lejlighed, at Grev *Holstein* en Dag spurgte ham om hans personlige Mening. Kammerherren afleverede sit pæneste diplomatiske Buk og svarede uforstyrrelig:

— Min Mening er undervejs!

Den højeste Post inden for Karrieren

Kammerherre *Bernhoft* om sin Udnævnelse.

Paris, Mandag.
POLITIKEN PRIVAT

Deres Korrespondent havde i Dag en Samtale med Udenrigsministeriets nye Direktør, Kammerherre *Bernhoft*. Jeg bad ham fremsætte en Udtalelse til *Politiken* nu, da han skal tiltræde en ny vigtig Stilling inden for sit Lands diplomatiske Tjeneste.

— On revient toujours à ses premiers amours! Hvad skal jeg sige mere? Mit Arbejde og min Interesse ligger i Udenrigsministeriet, og jeg selv har altid anset Direktørposten som den højeste inden for Karrieren. Derfor er jeg glad, fordi man nu giver mig denne Stilling. Jeg rejser hjem for at udnytte mine Erfaringer fra mange Aars Tilværelse i Udlandet. Det er jo alligevel det samme Arbejde, jeg skal staa midt i, saa noget nyt Program møder jeg ikke med.

Jeg vender tilbage, og jeg gør det

med meget stor Glæde, fordi det er til en Post, jeg synes, det er værd at ønske sig.

„Le Temps“ om Kammerherre Bernhoft.

Le Temps skriver i Aften om Kammerherre *Bernhofts* Udnævnelse til Direktør i Udenrigsministeriet:

— Han tilbragte ikke alene sin Ungdoms Studietid, men gjorde ogsaa sin væsentligste Karriere i Paris. Ældst af de Ministre, der er attacheret vor Regering, blev han Doyen, og han talte med i Rækkerne i Kulturens og Aandens Paris, og blandt Franskmand har han kun Venner. Uden at ville tale om hans Iver for at udvikle de dansk-franske Interesser maa vi fremhæve, at hans Indflydelse ikke var fremmed for den Interesse, som de Allierede efter Sejren

til usædvanlig
billige Priser. **1⁰⁰**
Restpris pr. Meter
6.90, 3.90, 2.90 og
Masser af uldne Rester.

SILKEHUSET
VIMMELSKAFTET

JUMPERS

nu har vi
dem igen.

de smaa, yndige
Wiener Modeller —
i alle Regnbuens klare,
stærke Farver.

- 1 Uld Jumper, sort med Patou-Grøn og andre Farver. **15⁸⁵—**
- 2 Ærmeløs Vest, som Erstatning for Slip-over..... **8⁸⁵—**
- 3 Uld Jumper i den moderne »aabne« Strikning..... **19⁵⁰—**

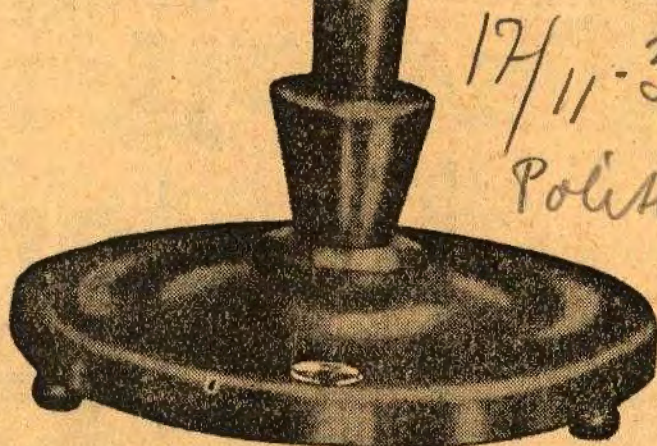
Standard

Mønsterforretning
VIMMELSKAFTET 45

Den bedste Gave
til Deres Børn
er en Globus.

4.30

pr. Maaned.

BOGHALLEN
Alfred G. Hassing
Politikens Hus. Telf. 8297. Raadhuspladsen

udbeder jeg mlg:
1 Globus 96 cm pr. kontant Kr. 24.50
(+ Forsendelse til Provinsen Kr. 0.90).
1 Globus 96 cm, 6 månedlige Rater
à Kr. 4.80. (Til Provinsen + Kr. 0.80 i
Opkrævningsporto og 1. Rate Kr. 4.80
+ Forsendelse Kr. 0.90).

Navn _____

Stilling _____

Adresse _____

De bedes sætte X ud for den Betalings-
form, De ønsker.

Petersen og af ma-
riske Kapaciteter.

Galle & Jessen's
GUL B

Smager bedre—
er ikke for sød

Landsdommer O. og Overlæge O. Jule-
mærke-Sanatoriet ved Kolding. Det er
sikkert ikke uden Beklagelse han forlader
den smukke Gesandtskabsvilla i Olav
Kyrresgade i Oslo, men det har dog i
nogen Tid været kendt, at Kammerherre
Oldenburg inden længe vilde tage sit Telt
ned — uden at man dog før nu har vidst,
hvor han vilde slaa det op igen.

Den nye Gesandt i Oslo.

Hans Efterfølger i Oslo, Minister
Henrik Kauffmann er en Diplomat af en
anden Type, moderne, slank, sorthaaret,

Minister Henrik Kauffmann, som
forflyttes til Oslo.

genfandt man ham paa denne Post, den
vanskeligste Ministerpost i en meget van-
skelig Tid — men tillige en glimrende
Skole.

I 1924 overtog Erik Scavenius Ge-
sandskabsposten i Stockholm (efter
Kammerherre Zahle) og opgav tillige al
Deltagelse i Politik. Han er gift med en
Datter af afdøde Højesteretssagfører
Octavius Hansen og Fætter til to andre
tidligere Udenrigsministre, O. C. og Ha-
rald Scavenius (der ikke er Brødre, men
ogsaa Fætre). Selv er han Son af afdøde
Kammerherre Carl Scavenius til Klint-
holm og ejer Voergaard ved Præstbro i
Nordjylland.

Den nye Gesandt i Paris.

Det er kun fem Aar siden, Kammer-
herre Andreas Oldenburg blev Gesandt i
Oslo, men han har gjort nogle af de mest
bevægede Tider i Forholdet mellem Dan-
mark og Norge med, Okkuperingsdagene
i Sommer og hele den forudgaaende Op-
vikling af Grønlandsspørgsmaalet, og

Kammerherre Oldenburg.

hans elskværdige, retlinede Personlighed
har skabt ham megen Anseelse i norske
Kreise. Før den Tid har han været Ge-
sandt i Rom, Bern og Tyrkiet.

Kammerherre Oldenburg, der er 54
Aar gammel og ugift, er Son af den af-
døde, tidligere Overpræsident i Køben-
havn, Geheimekonferensraad Valdemar
Oldenburg, og hans Moder var en Datter
af Kommanderkaptajn M. N. Suenson.
Han er Broder til Biskop O. i Aalborg,

Ah-!
Prøv
den

Her er da endelig en
dansk Frugtvin af en vir-
kelig fremragende Kva-
litet, som let taaler Sam-
menligning med mange
af de importerede Hed-
vina. — Kloster Tonic
er foruden sin Velsmag
netop de styrkende og
oplivende Egenskaber,
man tiltrænger efter en lang Dags Slid. Køb
en Flaske K. T. i Aften, naar De gaar hjem, —
og prøv et Glas godt afkølet, — og De vil ind-
rømme, at den ikke alene smager fortræffeligt,
men den virker behagelig og opstrammende.

KLOSTER
TONIC

2 Kr. pr. 1/4 Flaske.
6.10 Kr. pr. 1/2 Flaske.

J. J. JACOBSENS EFT.
ODENSE — TLF. 6617
KØBENHAVN — TLF. 12484
ETABL. 1841

Faas overalt.

Kloster Tonic er noget andet og bedre, end
hvad der ellers kaldes Frugtvin herhjemme.

Svømmebassinerne bliv hallen paa

I Gaar Aftes lyste store Buelamper
over Byggepladsen paa Hjernet af Yrsa-
vej og Helgesvej, hvor Frederiksberg
Svømmehal er under Opførelse. Hele Nat-
ten arbejdede man med Støbningen af
det store Svømmebassin. Det er Entre-
prenørfirmaet C. Carlsen, der har hele
denne store Jernbetonbygning i Entre-
prise. I Øjeblikket ligger Firmaet en
lille Maaned forud for de i Kontrakten
fastsatte Tidsfrister, og skal dette fine
Resultat holdes, maa der arbejdes, medens
Tid er, for Frosten kan komme, hvad
Dag det skal være.

Den nye Svømmehal bliver større end
Svømmehallen paa Østerbro, idet der ind-
rettes to Bassiner. Det mindste af disse
er helt forbeholdt Kvindeafdelingen, me-
dens det store Bassin, der maaler 12x34
m, skal kunne benyttes til Fællesbade.
Den nye Hal faar to selvstændige Gym-
nastiksale, der ved særlige Trapper baade
er forbundet med Svømmebassinerne og
med aabne Taganlæg beregnet for Fri-
luftsgymnastik og Solbade. Selv om kun
de to første Etager staar i det raa Jern-
beton, har man allerede et Indtryk af
Bygningens ret imponerende Dimensio-
ner. Særlig de omkring Bassinerne lig-
gende Omklædningsrum bliver ikke saa
lidt større end i Svømmehallen paa
Østerbro.

X. Y. Z.

En Klubund-Forestilling af de tyske Skuespillere i Studenter- foreningen.

Den lille Trup af tyske Skuespillere,
der i Lørdags spillede Scener af Faust i
Studenterforeningen, gav sig i Aftes i
Kast med Klubunds X. Y. Z.

Disse tre-fire Tyskere var oprindelig
Studenterskuespillere, men Teaterbacillen

havde for at ordne det slesvigske Spørgs-
maal. Han handlede altid overensstem-
mende med Danmarks Standpunkt.

Grønlandspavillonen paa Koloniud-
stillingen og det danske Hus i Universi-
tetsbyen gav for nylig Kammerherre
Bernhoft Lejlighed til at manifestere
Danmarks Deltagelse i alt, hvad der in-
teresserer Frankrig.

Aliquis.

Minister Erik Scavenius.

I en meget ung Alder, kun 54 Aar
gammel, træder Minister Erik Scavenius
ud af Udenrigstjenesten — men ganske
vist ogsaa kun for at blive „stillet til

Raadighed“ for endun større Opgaver.
Han vil paa Ministeriets Vegne komme
til at deltage i internationale Konferen-
cer af politisk Karakter. Det er natur-
ligt, at et Land har en Slags Gesandt
ved dette internationale Samarbejde, der
antager en efterhaanden mere og mere
betydningsfuld og omfattende Karakter,
og til denne Post er det naturligt at
vælge Erik Scavenius.

Han begyndte Karrieren i Udenrigs-
ministeriet i 1902, var et Par Aar Lega-
tionssekretær i Berlin, vendte i 1909
hjem til en Kontorchefspost i Udenrigs-
ministeriet for samme Aar at blive Uden-
rigsminister i det første Ministerium
Zahle. I det næste radikale Ministerium

GL. MØNT 4. KØBENHAVN K.
TELF. CENTRAL 11,995

Bladet:

Berlingske Tidende

skriver den 17.11.31

Store Forandringer indenfor det danske Diplomati.

**Kammerherre Bernhoft bliver Direktør i
Udenrigsministeriet. Grev Reventlow
bliver Gesandt i Stockholm, Gesanden
i Oslo forflyttes til Paris, og vor
Gesandt i Østen skal til Oslo.**

Udenrigsministeriet meddeler Mandag:

EFTER Udenrigsministeriets Indstilling er der ved kgl. Resolution af 14. d. M. meddelt fhv. Udenrigsminister, Gesandt i Stockholm Erik Julius Christian Scaventus Afsked af Udenrigstjenesten fra 1. April 1932. Minister Scaventus vil fra nævnte Tidspunkt at regne blive stillet til Raadighed for Udenrigsministeriet til Deltagelse i internationale Konferencer af politisk Karakter.

Ved kgl. Resolution af samme Dato er derhos bifaldet, at hidtilværende Direktør for Udenrigsministeriet, Greve Eduard Vilhelm Sophus Christian Reventlow fra 1. April 1932 at regne ansættes som Gesandt i Stockholm, at hidtilværende Gesandt i Paris, Kammerherre Herman Anker Bernhoft fra samme Dato ansættes som Direktør for Udenrigsministeriet, at hidtilværende Gesandt i Oslo Mar-

DE Nyudnævnelser og Forflyttelser, som ovenstaaende officielle Meddelelse nu giver den officielle Bekræftelse paa, betyder rent personligt en gennemgribende Ændring i vort Udenrigsstyre og Diplomati.

Selve Gesandtskifterne siger i denne Forbindelse mindre, endskønt det naturligvis vil mærkes, at en Mand med Kammerherre Bernhofts Erfaring og personlige Anseelse og Popularitet forlader Posten i Paris og det vil hilses med Glæde, at en saa dygtig og energisk Diplomat som Minister Kauffmann kommer til Oslo under det nuværende ikke helt lette Forhold til Norge.

Det afgørende er imidlertid, at en ny og i saa Henseende uprøvet Personlighed for Fremtiden skal repræsentere Danmark paa mellemfolkelige Møder, og at Udenrigsministeriet faar en ny Direktør.

Med Beklagelse har man allerede

grand seigneur Skikkelse samlede straks Opmærksomheden om ham ved saadanne Lejligheder; hans Forhandlingsevne reddede endogaa Vragstykker af Toldkonferencen i 1930, og hans paa én Gang vindende og myndige Personlighed gjorde sig gældende overalt.

Som Efterfølger faar han altsaa tidligere Udenrigsminister i C. Th. Zahles Kabinetter tidligere Gesandt i Stockholm, Erik Scavenius.

Han har baade Slægtens Begavelse og Impulsivitet, der har præget Episoder i hans Karriere fra den tyske til den svenske Hovedstad; det kunde ogsaa i hans Udenrigsministertid virke forfriskende og alt i alt var han i selve Krigens Aar ikke Danmark nogen daarlig Mand i den gamle Bygning paa Kongens Nytorv. Men han har altid været overbevist radikal Partigænger. Han har været den Udenrigspolitikker, Retningen satte sin Lid til og stadig prøvede at skyde frem; han vil med al erfarings- og temperamentmæssig Forskellighed være udmærket egnet til at doublere Udenrigsministeren ved internationale Sammenkomster. Der kan i øvrigt med de noget pudseløjerlige Prøver, man havde paa hans Gæsteroller i Rigsdagen som Udenrigsminister næres nogen Tvivl om, hvordan han vil gøre sig i disse Omgivelser, men maaske ogsaa et begrundet Haab til at hans hurtige Hoved og diplomatiske Træning vil lade ham styre klar af Dr. Munchs værste Interparlamentariske Ubehjælpsomheder.

Maaske mindre løjneløsende, men næppe mindre betydningsfuldt er det samtidige Direktørskifte paa Christian-

utruetlige Beskæftigelse med og Fordybelse i Sagerne supplerede han som Legationssekretær i London under Krigen paa heldig Maade Gesanden, Kammerherre Castenskiold, med hans mere politiske Indstilling og omfattende personlige Forbindelser. Alt dette: Jævnheden, Elskværdigheden, Virketrangen, tog Grev Reventlow med over i sin nye Stilling; ogsaa som Direktør beherskede han fuldt ud Sagerne, men med dette forbandt han, som det snart viste sig, et sundt om end forsigtigt Omdømme ved Behandlingen ogsaa af de større Spørgsmaal.

Det har længe været kendt, at han ønskede Forandring i sin Stilling; man har talt baade om Amtmands-embeder og Gesandtposter; han har i nogen Grad slidt sig træt, muligvis har Udviklingen i Ministeriet heller ikke altid passet ham. Og naar han nu efter bestemt udtalt eget Ønske gaar som dansk Sendemand til Stockholm, vil det maaske ikke alene være en Lettelse for et slidsomt, men for tjenstfuldt til-aarigt Arbejde.

Paa sin nye Post vil han med sin diplomatiske Familietradition, sine Erfaringer fra London, sin Flid og sit Jugement ogsaa gøre god Fyldest. Og saa overtager Ingen af de yngre Diplomater, man har gættet paa, hans Plads i Ministeriet; til almindelig Overraskelse besættes den med Kammerherre Bernhoft, vor Gesandt i Paris, siden 1913.

Havde der eksisteret en Direktørstilling i Aarene inden Krigen, vilde Herman Anker Bernhoft have været den selvskrevne Mand til at overtage den; han var (fra 1910 til 1913) den vigtigste Leder af det gamle i De-

ønsket at træde i Forgrunden, og det passede ham tilsyneladende at leve sit eget Liv i Paris. En Overraskelse er det derfor, at han nu vender hjem til en byrdefuld administrativ Stilling og Forhold, som han i atten Aar ikke har været i umiddelbar Berøring med. Det er vel imidlertid den gamle Historie om Hjemlandet, der drager, og paa Christiansborg kan der ganske sikkert trænges til Synsmaader, som er forment ud fra praktisk diplomatisk Erfaring i den Hovedstad, hvor Europas storpolitiske Tyngdepunkt i Øjeblikket ligger.

Minister Erik Scavenius:

MINISTER Erik Scaventus er Søn af Kammerherre Carl Scavenius til Klintholm og med sine 54 Aar den yngste af de tre Fætre Scavenius, der har gjort deres Navne kendt i Danmarks diplomatiske Historie i dette Aarhundrede. Han blev Student i 1897, fire Aar senere cand. polit. og straks derefter Volontør i Udenrigsministeriet. Aaret efter udnævntes han til Assistent, og i de følgende Aar var han hyppigt udsendt som fungerende Legationssekretær — i Stockholm, Berlin, Paris og atter i Berlin, hvor han blev et Par Aar som Legationssekretær, inden han i 1909 vendte hjem som Kontorchef i Udenrigsministeriet for samme Aar at ombytte Posten med en otte Maaneders Udenrigsministerportefeuille i det første Ministerium Zahle. I 1912 fik han sin første Gesandtpost — i Wien og Rom — men vendte Aaret efter tilbage som Udenrigsminister. Efter det andet Ministerium Zahles Fald i 1920 gik der fire Aar, inden han paa ny indtraadte i aktiv Tjeneste som Gesandt i Stockholm — i halvandet Aar tillige akkrediteret i Riga og Kovno.

Greve Eduard Reventlow:

DEN hidtidige Direktør for Udenrigsministeriet, Grev Eduard V. S. C.

bage som Legationssekretær til Tjeneste i Udenrigsministeriet for samme Aar at avancere til Kontorchef. I 1921 blev Greven Chef for Udenrigsministeriets politisk-handelspolitiske Afdeling, Aaret efter konstitueret som Direktør og i 1923 fast udnævnt til Direktør, kun 40 Aar gammel. I 1921 blev Greven Medlem af Traktatkommissionen.

Kammerherre Bernhoft:

DEN nye Direktør for Udenrigsministeriet, der naturligvis ikke kan undgaa at faa en vis Indflydelse paa Sagen mod Norge, er pudsigt nok selv af norsk Familie — ja, var Nordmand endnu, da han tog sin Studentereksamen i Borgerdydskolen paa Christianshavn i 1888. Faderen var svensk og norsk Generalkonsul i Barcelona, hvor Sønnen blev født, og i Le Havre, hvor han blev opdraget. I 1889 blev den da 20-aarige H. A. Bernhoft naturaliseret, og i 1894 tog han juridisk Embedseksamen. Efter at have været Fuldmægtig i Nordre Birk, blev han 1896 Volontør i Udenrigsministeriet, to Aar senere Assistent, 1899 Fuldmægtig og 1908 Kontorchef i Udenrigsministeriet. Imidlertid havde han et Par Gange været fungerende Legationssekretær i London og Delegeret ved Handelstraktatforhandlingerne i Berlin. Kort efter Udnævnelsen til Kontorchef sendtes han ud som Gesandt i Wien og Rom, for i 1910 at vende tilbage som Departementschef. I 1913 udnævntes Kammerherre Bernhoft til Gesandt i Paris, Madrid og Lissabon. Hans Hovedarbejde faldt naturligt nok i Paris, men ogsaa Spanien har i øvrigt givet Kammerherren Arbejde nok, idet Forhandlingerne om Klipfiskerne paa Danmarks og Islands Vegne ofte nødte ham til maanedlange Besøg paa den pyrenæiske Halvø.

I Paris blev Kammerherre Bernhoft uhyre populær baade i danske og franske Kredse. Mange af de betydeligste franske Politikere samledes i hans Ungkarle-hjem i Avenue Marceau, og han var bekendt for sine gode Forbindelser i alle Kredse. Hans overordentlige Elskværdighed og Imødekommenhed har vundet ham alle Hjerter i den danske Koloni, og han ydede en smuk Indsats i Hjælpearbejdet for Nødlidende. Hvor populær han er, saas ved hans 60-Aars Fødselsdag i 1929, da den danske Forening forærede ham et Maleri af ham selv, til Ophængning i Legationen.

Men Posten i Paris krævede ikke blot Popularitet. Kammerherren gennemgik Krigens Aar, da Bomberne faldt nær Gesandtskabspalæet, og det var ham, de

holm, at hidtilværende Gesandt i Paris, Kammerherre Herman Anker Bernhoft fra samme Dato ansættes som Direktør for Udenrigsministeriet, at hidtilværende Gesandt i Oslo Markus Andreas Oldenburg fra samme Dato ansættes som Gesandt i Paris, samt at Gesandt i Peiping, Tokio og Bangkok Henrik Louls Hans Kauffmann fra 1. Maj 1932 at regne ansættes som Gesandt i Oslo.

Med Beklagelse har man allerede tidligere erfaret, at det ikke mere blev Grev Carl Moltke, der kom til at føre Ordet for vort Land i Genève og andet Steds, hvor Folkenes Udsendinge mødtes. Hans Sprogfærdighed og

Fortsettes Side 11.

Øverst: Kammerherre Bernhoft. Anden Række: Erik Scavenius (t. v.) og Grev Reventlow. Nederste Række: Oldenburg (t. v.) og Kauffmann.

riske Ubehjælpssomme.

Maaske mindre løjnefaldende, men næppe mindre betydningsfuldt er det samtidige Direktørskifte paa Christiansborg.

Grev Eduard Reventlow har paa Grund af personlige Forhold inden for Udenrigsministeriets Mure og egen Dygtighed haft et eksempelagt hurtigt Avancement; endnu 1919 Legationssekretær til Tjeneste, to Aar efter konstitueret i den nye Direktørstilling. Han har med umiskendelig Slægtsarv fra det store Reformaarhundrede været Typen paa noget af det bedste i den danske Embedsstand, bramfri, imødekommande, arbejdsom, navnlig det sidste, og gennem sin

Herman Anker Bernhoft have været den selvskrevne Mand til at overtage den; han var (fra 1910 til 1913) den dygtigste Leder af det gamle 1. Departement, vi har haft. Saa tog han atter en Gesandtpost, da Pladsen i Paris blev ledig, og er blevet der siden da, bundet ogsaa af personlig Overlevering og Forkærlighed. Han gjorde i Krigens Aar utvivlsomt sit til at holde Interessen vaagen om det slesvigske Spørgsmaal; han har ogsaa senere gjort særdeles paaskønnede Indskud i det mellemfolkelige Arbejde, hvor der var en Lejlighed dertil, som paa Aalands-Konferencen, men Kammerherre Bernhoft har aldrig

Grev Eduard Reventlow

Den hidtidige Direktør for Udenrigsministeriet, Grev Eduard V. S. C. Reventlow, der har en af de smukkeste diplomatiske Karrierer bag sig, har mest tjent sine Sporer inden for Udenrigsministeriets egne Mure. Han er født i 1883 paa Christianslund og er saaledes endnu ikke fyldt de halvhundrede; Faderen var Grev Chr. B. Reventlow, der døde for ni Aar siden. Greven blev Student fra Roskilde i 1901, cand. jur. 1908 og Aaret efter Volontør i Udenrigsministeriet, 1910 konstitueret Assistent, 1913 Assistent og 1914 Legationssekretær. Ved et Par Lejligheder var han fungerende Legationssekretær i Berlin, Paris og Stockholm, og i 1913 udsendtes han til Legationen i London, hvorfra han i 1919 vendte til-

Popularitet. Kammerherre Bernhofts Hjemvenden vil for ham bl. a. medføre, at han oftere kan se sin gamle Moder, i Hørsholm, og sin Søster, Malerinden.

Minister Oldenburg:

Minister Oldenburg er Søn af Gehejmekonferensraad Valdemar Oldenburg og saaledes yngre Broder til Biskoppen, Landsdommeren og Overlægen. Han er født i København i 1877, blev Student fra Borgerdydsskolen i 1895 og otte Aar senere juridisk Kandidat. Samme Aar ansattes han som Konsulatssekretær i Newcastle og to Aar senere i New York. Efter et Par Aar som Vicekonsul i Chicago gjorde han Tjeneste i Udenrigsministeriet i 1907-09, blev konstitueret som Legationssekretær i London, Paris og Rom, var Delegeret i det internationale Landbrugsinstituts permanente Komité og blev i 1913 konstitueret og to Aar senere ansat som Chargé d'affaires i Rom, i 1918 tillige i Bern og Aaret efter Ministerresident, senere overordentlig Gesandt og befuldmægtiget Minister i begge Stæder. Ved Ændringerne inden for Diplomatiets i 1921 beholdt han kun Bern, men blev fra 1926 tillige akkrediteret i Angora. I 1920 udnævntes han til Suppleant for Danmarks Førstedelegerede ved Folkeforbundets Delegeretforsamling. For tre Aar siden forsattes han til Oslo.

Minister Oldenburg er en dygtig Sprogmand og har overalt, hvorhen hans Løbebane førte ham, søgt at sætte sig ind i det paagældende Lands Liv og Tankegang. Hans gamle Slægtskultur og store personlige Elskværdighed har været ham en god Hjælp til at vinde sig Venner overalt.

Minister Henrik Kauffmann:

Minister Henrik Kauffmann er født 1888 i Frankfurt am Main som Søn af Kammerherre Aage Kauffmann. Han blev Student fra Metropolitanskolen 1906, cand. jur. 1911 og straks Volontør i Udenrigsministeriet, udnævntes Aaret efter til Assistent, sendtes til New York som Konsulatssekretær og 1916 som Legationssekretær i Berlin. I 1920 kom han hjem som konstitueret Kontorchef, sendtes Aaret efter som Gesandt til Rom.

Bangkok Henrik Louis Hans Kauffmann fra 1. Maj 1932 at regne ansættes som Gesandt i Oslo.

det Steds, hvor Folkenes Udsendinge mødtes. Hans Sprogfærdighed og Fortsættes Side 11.

for Udenrigsministeriets Mure og egen Dygtighed haft et eksempeløst hurtigt Avancement; endnu 1919 Legationssekretær til Tjeneste, to Aar efter konstitueret i den nye Direktørstilling. Han har med umiskendelig Slægtsarv fra det store Reformaarhundrede været Typen paa noget af det bedste i den danske Embedsstand, bramfri, imødekommende, arbejdsom, navnlig det sidste, og gennem sin

Paris blev ledig, og er blevet der siden da, bundet ogsaa af personlig Overlevering og Forkærlighed. Han gjorde i Krigens Aar utvivlsomt sit til at holde Interessen vaagen om det slesvigske Spørgsmaal; han har ogsaa senere gjort særdeles paaskønnede Indskud i det mellemfolkelige Arbejde, hvor der var en Lejlighed dertil, som paa Aalands-Konferencen, men Kammerherre Bernhoff har aldrig

ministeriets egne Mure. Han er født i 1883 paa Christianslund og er saaledes endnu ikke fyldt de halvhundrede; Faderen var Grev Chr. B. Reventlow, der døde for ni Aar siden. Greven blev Student fra Roskilde i 1901, cand. jur. 1908 og Aaret efter Volontør i Udenrigsministeriet, 1910 konstitueret Assistent, 1913 Assistent og 1914 Legationssekretær. Ved et Par Lejligheder var han fungerende Legationssekretær i Berlin, Paris og Stockholm, og i 1913 udsendtes han til Legationen i London, hvorfra han i 1919 vendte til-

som at være Formand for Aalandskonferencen i Genève 1921, og Danmarks Førstedelegerede ved Konferencerne i Genøve og Haag 1922.

Kammerherre Bernhoffs Hjemvenden vil for ham bl. a. medføre, at han oftere kan se sin gamle Moder, i Hørsholm, og sin Søster, Malerinden.

Minister Oldenburg:

MINISTER Oldenburg er Søn af Gehejmekonferensraad Valdemar Oldenburg og saaledes yngre Broder til Blaskoppen, Landsdommeren og Overlægen. Han er født i København i 1877, blev Student fra Borgerdydsskolen i 1895 og otte Aar senere juridisk Kandidat. Samme Aar ansattes han som Konsulatssekretær i Newcastle og to Aar senere i New York. Efter et Par Aar som Vicekonsul i Chicago gjorde han Tjeneste i Udenrigsministeriet i 1907-09, blev konstitueret som Legationssekretær i London, Paris og Rom, var Delegeret i det internationale Landbrugsinstituts permanente Komité og blev i 1913 konstitueret og to Aar senere ansat som Chargé d'affaires i Rom, i 1918 tillige i Bern og Aaret efter Ministerresident, senere overordentlig Gesandt og befuldmægtiget Minister i begge Stæder. Ved Ændringerne inden for Diplomatiets i 1921 beholdt han kun Bern, men blev fra 1926 tillige akkrediteret i Angora. I 1920 udnævntes han til Suppleant for Danmarks Førstedelegerede ved Folkeforbundets Delegeretforsamling. For tre Aar siden forsattes han til Oslo.

Minister Oldenburg er en dygtig Sprogmand og har overalt, hvortil hans Løbebane førte ham, søgt at sætte sig ind i det paagældende Lands Liv og Tankegang. Hans gamle Slægtskultur og store personlige Elskværdighed har været ham en god Hjælp til at vinde sig Venner overalt.

Minister Henrik Kauffmann:

MINISTER Henrik Kauffmann er født 1888 i Frankfurt am Main som Søn af Kammerherre Aage Kauffmann. Han blev Student fra Metropolitanskolen 1906, cand. jur. 1911 og straks Volontør i Udenrigsministeriet, udnævntes Aaret efter til Assistent, sendtes til New York som Konsulatssekretær og 1916 som Legationssekretær i Berlin. I 1920 kom han hjem som konstitueret Kontorchef, sendtes Aaret efter som Gesandt til Rom — det er saaledes anden Gang, han bliver Minister Oldenburgs Efterfølger — og 1924 til Østen som Gesandt i Peking og Tokio; siden 1928 har han tillige været befuldmægtiget Minister i Bangkok. Han var i 1925 Danmarks Delegerede ved Konferencen angaaende Kinas Toldforhold, og det lykkedes ham ved sin store Dygtighed at opnaa alt, hvad der kunde opnaas hos de kinesiske Nationalister.

Øverst: Kammerherre Bernhoff. Anden Række: Erik Scavenius (t. v.) og Grev Reventlow. Nederste Række: Oldenburg (t. v.) og Kauffmann.

GL. MØNT 4. KØBENHAVN K.
TELF. CENTRAL 11,995

Bladet:

Dagens Nyheder

skriver den 17. 11. 31.

II, 10. 148

Gennemgribende Ændringer i Diplomati

Erik Scavenius stilles til Raadighed for Udenrigsministeriet. Grev Eduard Reventlow Gesandt i Stockholm. A. Oldenburg Gesandt i Paris. Kammerherre Bernhoft Direktør i Udenrigsministeriet. H. Kauffmann Gesandt i Oslo.

Udenrigsministeriet meddeler Mandag.

Efter Udenrigsministeriets Indstilling er der ved kgl. Resolution af 14. d. M. meddelt fhv. Udenrigsminister, Gesandt i Stockholm Erik Julius Christian Scavenius Afsked af Udenrigstjenesten fra 1. April 1932. Minister Scavenius vil fra nævnte Tidspunkt at regne blive stillet til Raadighed for Udenrigsministeriet til Deltagelse i internationale Konferencer af politisk Karakter.

Ved kgl. Resolution af samme Dato er derhos befaldet, at hidtilværende Direktør for Udenrigsministeriet, Grev Eduard Vilhelm Sophus Christian Reventlow fra 1. April 1932 at regne ansættes som Gesandt i Stockholm, at hidtilværende Gesandt i Paris, Kammerherre Herman Anker Bernhoft fra samme Dato ansættes som Direktør for Udenrigsministeriet, at hidtilværende Gesandt i Oslo Markus Andreas Oldenburg fra samme Dato ansættes som Gesandt i Paris, samt at Gesandt i Peiping, Tokio og Bangkok Henrik Louis Hans Kauffmann fra 1. Maj 1932 at regne ansættes som Gesandt i Oslo.

Minister Erik Scavenius.

Bedst kendt af Offentligheden herjemme er fhv. Udenrigsminister Erik Scavenius, der nu forlader Gesandtposten i Stockholm for at staa til Raadighed for Udenrigsministeriet i den Stilling, fhv. Udenrigsminister, Grev Moltke indtil nu har beklædt.

Minister Scavenius indledede i 1902 — efter at have taget statsvidenskabelig Eksamen — sin diplomatiske Karriere som Assistent i Udenrigsministeriet. 1906—08 var han Legationssekretær i Berlin. 1909 ansættes han som Kontorchef i Udenrigsministeriet, men indtraadte umiddelbart derefter som Udenrigsminister i det første Ministerium Zahle 1909—10. Han var en kort Overgang Gesandt i Wien og Rom; men i 1913, da det andet Ministerium Zahle dannedes, overtog Scavenius igen Udenrigsministerens Portefølje, og det faldt saaledes i hans Lod at lede Danmarks Udenrigspolitik i Krigsaarene og under Fredsforhandlingerne i Versailles. Efter Ministeriets Fald i 1920 forberedte han en indenrigspolitisk Virksomhed, idet han lod sig vælge som tingvalgt Medlem af Landstinget og som Formand for Det radikale Venstres Landsforbund. Men denne Virksomhed afbrød han igen i 1924, da han overtog den Gesandtpost i Stockholm, som han nu fratræder.

Om Scavenius' Udenrigspolitik under Krigen har Meningerne været stærkt delte. Hele hin Perodes uden-

overtog han den Gesandtpost i Paris, som han har beklædt indtil nu.

Han har altsaa hele Krigstiden igennem været Danmarks diplomatiske Repræsentant i Paris. Sin vanskeligste og betydningsfuldeste Opgave fik han, da han efter Vaabenstilstanden forhandlede paa den danske Regerings Vegne vedrørende Formerne for Nord-slesvigs Tilbagegivelse til Danmark. Det anerkendes fra alle Sider, at han under disse Forhandlinger stedse indtog en diplomatisk korrekt Holdning.

Minister A. Oldenburg.

Vor Gesandt i Oslo A. Oldenburg, der nu gaar som Gesandt til Paris, har en saa alsidig diplomatisk Uddannelse bag sig som vel faa. Han har i forskellige Stillinger været knyttet til Danmarks diplomatiske Repræsentationer i England, Amerika, Frankrig og Italien, ligesom han ogsaa en Tid har gjort Tjeneste i Udenrigsministeriet. Fra 1921—28 var han dansk Gesandt i Bern, og siden 1928 har han været Gesandt i Oslo.

Han havde navnlig under sit Ophold i Schweiz Lejlighed til at erhverve sig et indgaaende Kendskab til internationale Forhold, og fra den Tid vil de danske Presse-mænd i Genève huske ham som en forstaaende og hjælpsom Diplomat.

Minister Henrik Kauffmann.

Nuværende Gesandt i Peking Hen-

Minister Erik Scavenius.

Bedst kendt af Offentligheden her-
nemme er fhv. Udenrigsminister Erik
Scavenius, der nu forlader Gesandt-
posten i Stockholm for at staa til Raadig-
hed for Udenrigsministeriet i den Stil-
ling, fhv. Udenrigsminister, Grev Molt-
ke indtil nu har beklædt.

Minister Scavenius indledede i 1902
— efter at have taget statsvidenskabe-
lig Eksamen — sin diplomatiske Kar-
rière som Assistent i Udenrigsministe-
riet. 1906—08 var haa Legationsse-
kretær i Berlin. 1909 ansattes han som
Kontorchef i Udenrigsministeriet, men
indtraadte umiddelbart derefter som
Udenrigsminister i det første Ministe-
rium Zahle 1909—10. Han var en kort
Overgang Gesandt i Wien og Rom; men
i 1913, da det andet Ministerium Zahle
dannedes, overtog Scavenius igen Uden-
rigsministerens Portefølje, og det faldt
saaledes i hans Lod at lede Danmarks
Udenrigspolitik i Krigsaarene og under
Fredaforhandlingerne i Versailles. Ef-
ter Ministeriets Fald i 1920 forberedte
han en indenrigspolitisk Virksomhed,
idet han lod sig vælge som tingvalgt
Medlem af Landstinget og som For-
mand for Det radikale Venstres Lands-
forbund. Men denne Virksomhed af-
brød han igen i 1924, da han overtog
den Gesandtpost i Stockholm, som han
nu fratræder.

Om Scavenius' Udenrigspolitik un-
der Krigen har Menerne været
stærkt delte. Hele hin Periode uden-
rigspolitiske Historie foreligger imid-
lertid endnu ikke saa fuldt oplyst, at
en aktmæssigt begrundet Dom kan
fældes. Men ingen vil benægte, at Erik
Scavenius er et klart og hurtigt Ho-
ved, — ejheller, at han i Krigstidens
kritiske Situationer kunde vise megen
Myndighed. Han kunde virkelig for-
handle paa lige Fod selv med en saa
vanskelig Mand som den tyske Ge-
sandt, Grev Brockdorff-Rantzau.

Grev Edvard Reventlow.

Den nye Gesandt i Stockholm, Grev
Reventlows diplomatiske Løbebane
gaar tilbage til 1909. I Krigsaarene
var han Legationssekretær i London.
1919 vendte han tilbage til Ministeriet
som Kontorchef. 1921 udnævntes han
som Afdelingschef, og siden 1922 har
han været Direktør i Udenrigsministe-
riet.

Grev Reventlows fine og elskvær-
dige Væsen har gjort ham afholdt
blandt alle dem, der baade i og uden-
for Ministeriet er kommen i Forbindel-
se med ham, og for Pressen vil det
være en særlig Tilfredsstillelse at kun-
ne give ham det Lov, at han overfor
Offentlighedens Repræsentanter altid
har været aaben og loyal.

Gode Ønsker vil følge ham i hans
nye Virksomhed. Stillingen som Ge-
sandt i Sverige er og vil vedblive at
være af særlig stor Betydning. Vi vil
f. Eks. — trods Tidernes Ugunst —
nævne, at der vel endnu er noget, der
hedder nordisk Forsvarspolitik.

Ikke blot dansk Diplomati, men
ogsaa gammel dansk Kultur vil i
Grev Reventlow faa en værdig Repræ-
sentant i Sveriges Hovedstad.

Kammerherre H. A. Bernhoft.

Kammerherre Bernhoft havde en
længere Aarrække som Embedsmand i
Udenrigsministeriet bag sig, da han
i 1908 gik som Gesandt til Wien. 1910
vendte han tilbage som Departements-
chef i Udenrigsministeriet, og i 1913

overtog han den Gesandtpost i Paris,
som han har beklædt indtil nu.

Han har altsaa hele Krigstiden
igennem været Danmarks diplomatiske
Repræsentant i Paris. Sin vanskelig-
ste og betydningsfuldeste Opgave fik
han, da han efter Vaabenstilstanden
forhandlede paa den danske Regerings
Vegne vedrørende Formerne for Nord-
slesvigs Tilbagegivelse til Danmark.
Det anerkendes fra alle Sider, at han
under disse Forhandlinger stedse ind-
tog en diplomatisk korrekt Holdning.

Minister A. Oldenburg.

Vor Gesandt i Oslo A. Oldenburg,
der nu gaar som Gesandt til Paris, har
en saa alsidig diplomatisk Uddannelse
bag sig som vel faa. Han har i for-
skellige Stillinger været knyttet til
Danmarks diplomatiske Repræsenta-
tioner i England, Amerika, Frankrig
og Italien, ligesom han ogsaa en Tid
har gjort Tjeneste i Udenrigsministe-
riet. Fra 1921—28 var han dansk Ge-
sandt i Bern, og siden 1928 har han
været Gesandt i Oslo.

Han havde navnlig under sit Ophold
i Schweiz Lejlighed til at erhverve sig
et indgaaende Kendskab til interna-
tionale Forhold, og fra den Tid vil de
danske Presse-mænd i Genève huske
ham som en forstaaende og hjælpsom
Diplomat.

Minister Henrik Kauffmann.

Nuværende Gesandt i Peking Hen-
rik Kauffmann er endnu en ung Mand.
Han anses indenfor Ministeriet for at
være en udmærket dygtig Kraft, og
han har gjort en usædvanlig hurtig
Karriere. 1921 udnævntes han som Ge-
sandt i Rom, og 1924 blev han Gesandt
i Peking, siden 1928 tillige i Bangkok.

Det er en betydningsfuld og —
navnlig i den nuværende Situation —
ingenlunde let Stilling, han gaar ind
til. Selve denne Omstændighed mar-
kerer den Betydning, man indenfor Mi-
nisteriet tillægger hans diplomatiske
Evner.

„Le Temps“ om Kammerherre Bernhoft. En Ven af Frankrig fra Ungdommen af.

Paris, Mandag. R. B.

I Anledning af Kammerherre Bern-
hofts forestaaende Forflyttelse bringer
„Le Temps“ en Artikel, i hvilken Bla-
det først omtaler Bernhofts diplomati-
ske Karriere. Bladet skriver derefter:
Bernhofts Afrejse, som skyldes den
Omstændighed, at han kaldes til Kø-
benhavn for at overtage en højere
Funktion i sin diplomatiske Karriere,
vil blive levende beklaget i Frankrig,
hvor han ikke blot tilbragte en Del af
sin Ungdom, optaget af Studier, men
ogsaa en væsentlig Del af sin Karriere.

Bladet karakteriserer Bernhoft som
en gammel Pariser af Kultur og Aand,
og det fremhæver, at han i Frankrig
kun har Venner. Ligeledes fremhæver
det, at Bernhoft ikke var uden Indfly-
delse paa den Interesse, som de Allie-
rede efter Sejren viste for at faa det
sønderjydske Spørgsmaal løst i Over-
ensstemmelse med Danmarks legitime
Ønsker.

Grønlands-Pavillonen paa Koloni-
udstillingen saavel som Danmarks Hus
i Universitets-Byen var, slutter Bladet,
for Bernhoft Lejligheder til endnu en
Gang at vise sin Iver for alt, hvad der
interessere Frankrig.

GL. MØNT 4. KØBENHAVN K.
TELF. CENTRAL 11,995

Bladet:

Dagens Nyheder

skriver den 17. 11. 31

Ændringer i Diplomatiet.

II, s. 148

Erik Scavenius.

Ed. Chr. Reventlow

H. A. Bernhoft.

Erik Scavenius.

Ed. Chr. Reventlow

H. A. Bernhoft.

M. A. Oldenburg.

H. L. H. Kauffmann.

Danmarks Gesandt i Stockholm, Erik Scavenius, stilles til Raadighed for Udenrigsministeriet, Grev Eduard Reventlow ansættes som Gesandt i Stockholm, Kammerherre Bernhoft bliver Direktør for Udenrigsministeriet, Gesandten i Oslo Oldenburg bliver Gesandt i Paris, og Gesandten i Peking, H. Kauffmann, Gesandt i Oslo.

Vi henviser iøvrigt til Artiklen inde i Bladet.

jesteret.

lød paa 8 Aars Tugthus,
adfæstet.

at indstille ham til Rettens mildeste Dom.

Skærpende Omstændigheder, der berettiger Maksimums- straf.

Anklagemyndighedens Repræsentant, Statsadvokat Lett, fremhævede i sin korte Tale, at det ikke var rigtigt, at Framlev vilde slippe med mindre Straf efter den nye Straffelov. Der var ingen Grund til at tvivle om, at han havde medtaget Revolveren for at bruge den; det gjorde han jo ogsaa, da han første Gang kom i virkelig Fare. Hr. Lett vilde dog ikke paastaa, at Framlev var skyldig i Drabsforsøg, og det lød Tiltalen jo heller ikke paa. Statsadvokaten konkluderede i, at Framlev var en farlig Forbryder, og at der forelaa i høj Grad skærpende Omstændigheder, som gjorde Maksimumsstraffen fuldt berettiget.

Derefter blev Sagen indlæst, og efter en kort Votering faldt Højesterets Dom.

Dommen.

Højesteret stadfæstede Landsrettens Dom i Henhold til de i den anførte Grunde.

I Sælær til Højesteretssagfører Stein skal Framlev betale 400 Kr.

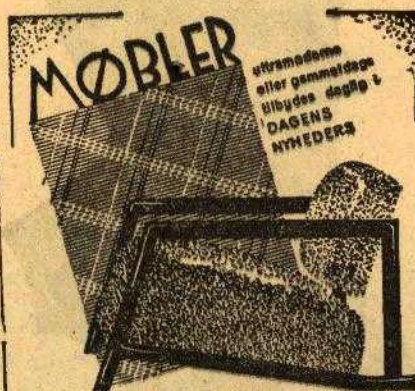
Inserat.

Dagens Nyheder

Hvorfor vil I ikke kysse Far Godnat?
Næh, for han har ikke brugt ILKA
Barber Creme i Dag.

Pris 0,50 og 1 Kr. pr. Tube.

SMAA ANNONCER

841'c' II

Ogsaa havde gjort Brug af den ved sin Paagribelse. Men det maatte erindres, at Framlev ikke havde Begreb om at bruge en Revolver og end ikke vidste, hvorledes han skulde sigte med den for at ramme. Revolveren var udelukkende blevet brugt som Skræmmemiddel, og det havde heller ikke været Framlevs Hensigt at ramme Politibetjenten, der blev saaret. Under Henvisning til den nye Straffelov, hvor Straffen for Framlev vilde være blevet mindre, sluttede Forsvareren med

Tiden Tegn nr 268.

18. nov. 1931.

Minister Kauffmann blir Danmarks nye gesandt i Oslo.

Minister Oldenburg for- flyttet til Paris.

Ifølge meddelelse fra det danske utenriksdepartement er hittilværende sendemann i Oslo M. A. Oldenburg ansatt som sendemann i Paris, Madrid og Lissabon. Samtidig er sendemann i Peking, Tokio og Bangkok H. L. H. Kauffmann utnevnt til sendemann i Oslo fra 1. mai 1932.

Danmarks nye gesandt i Oslo, kammerherre Kauffmann, er født i 1888 i Frankfurt a. Main. Han er av utdannelse jurist, og begynte sin tjeneste i utenriksetaten i 1912. Hr. Kauffmann har bl. a. vært legasjonssekretær i Berlin, kontorsjef i utenriksministeriet og utnevntes i 1921 til minister i Rom, hvor han tjenstgjorde til 1924, da han forflyttedes til Kina og Japan.

Minister Kauffmann er gift siden 1926 med en amerikanerinne, datter av kontreadmiral Wm. D. Mac Dougall på South Coralina.

GL. MØNT 4. KØBENHAVN K.
TELF. CENTRAL 11,995

Bladet:

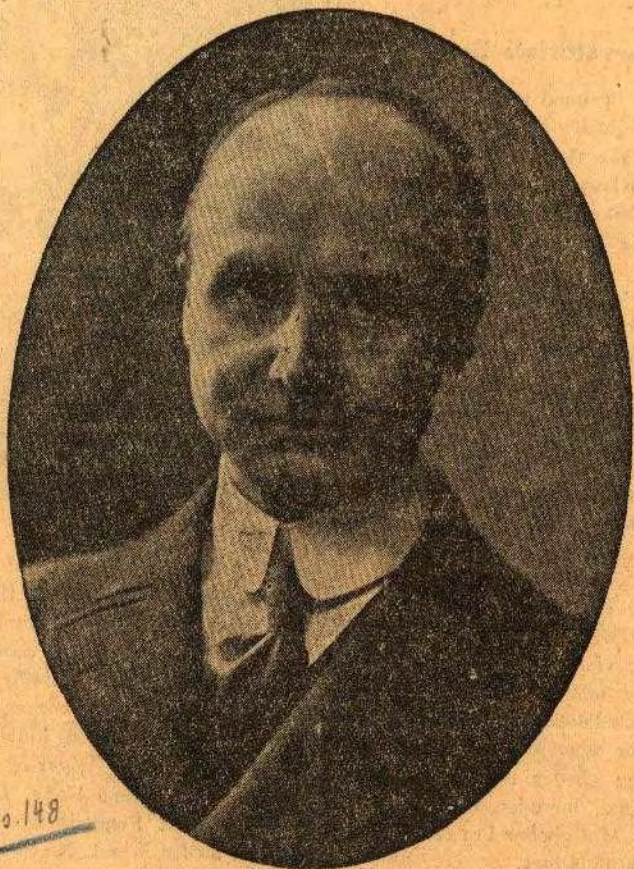
Politiken

skriver den 7. 11. 31.

Erik Scavenius fratræder som Gesandt i Stockholm

Han skal fra 1. April være til Raadighed for Udenrigsministeriet ved Varetagelsen af Danmarks Interesser under internationale Konferencer i Udlandet.

*Bliver Udenrigsministeriets Direktør, Grev Reventlow,
Gesandt i Stockholm?*

MINISTER ERIK SCAVENIUS

UNDER OMTALEN forleden af et Forlydende om forestaaende Personskifter inden for Udenrigstjenesten oplyste vi — paa Grundlag af Udtalelser fra kompetent Side — at det var rigtigt, at der i nær Fremtid vilde blive foretaget forskellige Omplaceringer inden for Diplomatiets.

Nu foreligger den første. Efter en Forhandling i Gaar mellem Udenrigsminister Munch og Folketingets Finansudvalg blev det meddelt officielt, at fhv. Udenrigsminister, Grev Carl Moltke, der siden han traadte tilbage som Minister har bistaaet Udenrigsministeriet ved forskellige Lejligheder og bl. a. repræsenteret Danmark ved Konferencer i Genève og andre Steder, har meddelt Ministeriet, at han ikke længer ser sig i Stand til at varetage Opgaver af denne Karakter. Fra 1. April 1932 har Udenrigsministeriet derefter overdraget vor Gesandt i Stockholm, fhv. Udenrigsminister Erik Scavenius, dette Hverv, og fra samme Dato træder Hr. Erik Scavenius som Følge heraf tilbage fra Gesandtskabsposten i Stockholm.

at Direktøren i Udenrigsministeriet, Grev Reventlow, vistnok godt kunde tænke sig at forlade sin Stilling i Ministeriet for at overtage en Gesandtskabspost. Nu er Muligheden til Stede for, at Grev Reventlow kan faa sit Ønske opfyldt, og man tør maaske gætte paa, at Udenrigsministeriets Direktør fra April vil tage fast Bopæl i Sveriges smukke Hovedstad for at varetage de Interesser, der hidtil er blevet plejet af Hr. Erik Scavenius. Hvem der eventuelt skal afløse Grev Reventlow i Udenrigsministeriets Direktørstol er endnu ikke afgjort, i hvert Fald ikke officielt, men det varer næppe længe, før Afgørelsen vil foreligge.

Gun.

Hr. Erik Scavenius skal til G.

II, s. 148

MINISTER ERIK SCAVENIUS

UNDER OMTALEN forleden af et Forlydende om forestaaende Personskifter inden for Udenrigstjenesten oplyste vi — paa Grundlag af Udtalelser fra kompetent Side — at det var rigtigt, at der i nær Fremtid vilde blive foretaget forskellige Omplaceringer inden for Diplomatiets.

Nu foreligger den første. Efter en Forhandling i Gaar mellem Udenrigsminister *Munch* og Folketingets Finansudvalg blev det meddelt officielt, at fhv. Udenrigsminister, Grev *Carl Moltke*, der siden han traadte tilbage som Minister har bistaaet Udenrigsministeriet ved forskellige Lejligheder og bl. a. repræsenteret Danmark ved Konferencer i Genève og andre Steder, har meddelt Ministeriet, at han ikke længer ser sig i Stand til at varetage Opgaver af denne Karakter. Fra 1. April 1932 har Udenrigsministeriet derefter overdraget vor Gesandt i Stockholm, fhv. Udenrigsminister *Erik Scavenius*, dette Hverv, og fra samme Dato træder Hr. Erik Scavenius som Følge heraf tilbage fra Gesandtskabsposten i Stockholm.

Hr. Erik Scavenius skal til Genève under Afrustnings-Konferencen.

Hr. Erik Scavenius har allerede nu i ret vid Udstrækning deltaget i Folkeforbundsarbejdet. Det er kendt, at han opholdt sig i Genève under Delegeretforsamlingen i September, og han er Formand for en Folkeforbundskommission, der har til Opgave at undersøge Aarsagerne til, at Konventionerne ikke er blevet ratificeret i større Udstrækning, end Tilfældet er. Hans store Forhandlingsevne og hele hans repræsentative Personlighed vil gøre ham velegnet til overtage det Arbejde, som Grev *Moltke* nu har ment at maatte opgive.

Det er naturligt at antage, at Hr. Scavenius vil komme til at opholde sig i Genève under den forestaaende Afrustningskonference. Han træder ganske vist først tilbage som Gesandt i Stockholm til April, medens Afrustningskonferencen begynder allerede i Begyndelsen af Februar, men formentlig bliver der truffet en Ordning, der gør det muligt, at Hr. Scavenius kan følge Konferencens Arbejde fra Begyndelsen.

Vi nævnte forleden i Forbindelse med de forestaaende Omplaceringer,

at Direktøren i Udenrigsministeriet, Grev *Reventlow*, vistnok godt kunde tænke sig at forlade sin Stilling i Ministeriet for at overtage en Gesandtskabspost. Nu er Muligheden til Stede for, at Grev *Reventlow* kan faa sit Ønske opfyldt, og man tør maaske gætte paa, at Udenrigsministeriets Direktør fra April vil tage fast Bopæl i Sveriges smukke Hovedstad for at varetage de Interesser, der hidtil er blevet plejet af Hr. Erik Scavenius. Hvem der eventuelt skal afløse Grev *Reventlow* i Udenrigsministeriets Direktørstol er endnu ikke afgjort, i hvert Fald ikke officielt, men det varer næppe længe, før Afgørelsen vil foreligge. Gun.

GL. MØNT 4. KØBENHAVN K.
TELF. CENTRAL 11,995

Bladet:

Politiken

skriver den 5. 11. 31.

Diplomatiet

Der forestaar forskellige Omplaceringer.

I Krese, som skulde have Betingelser for at være velunderrettet, har der i de sidste Dage gaaet Rygter om, at der forestaar en større Omflytning inden for Udenrigstjenesten.

Det fortælles, at Direktøren i Udenrigsministeriet, Grev *Reventlow* — hvis Navn jo for øvrigt gentagne Gange er blevet nævnt i Forbindelse med et Amtmandseembede — vil blive overdraget et af de mere betydende Gesandtakaber, og som hans eventuelle Efterfølger som Direktør i Udenrigsministeriet nævnes fhv. Udenrigsminister *Erik Scavenius*, vor Gesandt i Stockholm, eller den danske Gesandt i Oslo *Oldenburg*.

Efter at have søgt Oplysning paa kompetent Sted kan vi over for disse Forlydender fastslaa, at vel er det rigtigt, at der inden for en ikke alt for fjern Fremtid forestaar forskellige Omplaceringer inden for Udenrigstjenesten, men der kan endnu ikke siges noget bestemt om Enkelthederne, eftersom der ikke er truffet nogen Afgørelse.